Edini slovenski dnevnik v Zjedinjenih državah.
Izhaja vsak dan izvzemši nedelj in praznikov.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian daily in the United States.
Issued every day except Sundays and Holidays.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT. Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879. TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 225. — ŠTEV. 225. NEW YORK, MONDAY, SEPTEMBER 26, 1910. — PONEDELJEK, 26. KIMOVCA, 1910. VOLUME XVIII. — LETNIK XVIII.

Iz delavskih krogov. Delavska razsodišča.

—o—

Godci, ki so združeni v uniji, zahtevajo zvišanje plače in grozo s štrajkom.

—o—

PRIZNANJE UNIJE.

—o—

Premogarski štrajk v Westmoreland County, Pa., se nadaljuje. — Beda in revščina med stavkarji.

—o—

Delodajalci in zastopniki raznih delavskih unij v San Francisco, Cal., so se zjedinili, da bodejo od zdaj naprej se vse vse delavske diference predložile pred San Francisco Industrial Conciliation Board v presojo. Ta organizacija obstoji iz 24 članov, 12 delodajalcev in 12 zastopnikov delavstva. Predsednik je William Matson, podpredsednik pa P. H. McCarthy, ki zastopa stavbinska strokovna društva.

V veliko stisko so spravili unijski muzikanti svoje kapelnike v New Yorku z zahtevo po zvišanju plače. Mutual Musical Protective Union zahteva za svoje člane, ki sodelujejo pri simfonijskih koncertih, zvišanje plače od $7 na $8 za vsak koncert in za vsako vajo $4 namesto $2, ktere so dobivali dozdaj. Kapelniki so vsled nastopa muzikantov v veliki zadregi, ker se zdaj pričnejo koncerti in gledališke predstave. Muzikanti stopijo v štrajk, ako se njihovim zahtevam ne ugodi.

V tovarni za izdelovanje sraje na Walker ulici v New Yorku, ki je last tovarnarja Harry Cohena, so bili delavci opustili delo, ker delodajalec ni hotel priznati unije. Cohen je hotel unijske delavce nadomestiti s stavkokazi, ker jih pa ni mogel dobiti, se je moral z delavci poravnati. Priznal je unijo in dovolil delavcem tudi druge ugodnosti.

Claridge, Pa., 25. sept. Premogarski štrajk v Westmoreland Countyju se še vedno nadaljuje in ni še pričakovati konca, ker se lastniki premogovnikov nikaker nečejo udati zahtevam premogokopov glede upeljave unijske plače in skrajšanja delavnega časa. Mnogo stavkarjev se nahaja v zaporih, ker so bili v boju za svoje pravice aretovani. Sodišča zavlačujejo preiskave in ubogi delavci morajo zdihovati v ječah, njihove rodbine pa morajo stradati, ker nimajo zaslužka. Beda in revščina med stavkarji je velika. Štrajk traja že nad pet mesecev.

Med stavkarji je zelo veliko tudi slovenskih rojakov, ki apelujejo na milosrčnost svojih krvnih bratov, da njim pomagajo v boju zoper izkoriščevalce delavstva in jih gmotno podpirajo. Prispevke nabira: Lawrence Sturm, Box 434, Claridge, Pa.

—o—

Avstro-ogrski poslanik baron Hengelmueller v nevarnosti.

Baron Hengelmueller, avst.-ogrski poslanik v Washingtonu, je v New Yorku obiskal bivšega predsednika Roosevelta. Ko se je peljal z avtomobilom k Rooseveltu, je prišel avtomobil na 4. aveniji med dva električna cestna vozova in je bil precej poškodovan. Poslaniku se ni ničesar pripetilo, ali je bil v veliki nevarnosti.

Denarje v staro domovino

pošiljamo

za $ 10.55	.....	50 kron
za 20.50	.....	100 kron
za 41.00	.....	200 kron
za 102.50	.....	500 kron
za 204.50	.....	1000 kron
za 1020.00	.....	5000 kron

Poštarina je všteta pri tek svotah. Doma se nakazane svote popolnoma izplačajo brez vinarja odbitka.

Naše denarne pošiljatve izplačuje c. kr. poštni hranilni urad v 11. do 12. dnah.

Denarje nam poslati je najprilikneje do $25.00 v gotovini v priporočenem ali registriranem pismu, večje zneske po Domestic Postal Money Order ali pa New York Bank Draft

FRANK SAKSER CO.,
82 Cortlandt St., New York, N. Y.
6104 St. Clair Ave., N. E.
Cleveland, Ohio

Amerikanske zadeve. Columbia in Venezuela.

—o—

Med republikama Colombia in Venezuela je spet prišlo do razdora; diplomatske zveze so prenehale.

—o—

REPUBLIKANSKI DRŽAVNI KONVENT.

—o—

Demokrati še niso postavili kandidata za guvernersko mesto. — Gaynor se še ni izjavil o kandidaturi.

—o—

Med republikama Colombia in Venezuela je spet prišlo do razdora. — Člani venezuelskega poslaništva so bili odpoklicani iz Bogote, Colombia, in so se morali podati v Panamo, kjer čakajo na daljne inštrukcije. Nihče ne ve, kaj je dalo povod, da so se prenehale diplomatske zveze. V Bogoti je vest o odpoklicu poslanika bila veliko in neprijetno presenečenje.

Splošno se je mislilo, da so stari prepiri med obema državama poravnani s pogodbo, ktera se je sklenila meseca junija lanskega leta in s ktero je Colombia odstopila republiki Venezueli ozemlje ob bregovih reke Orinoco, Intrida in Negro-Po pogodbi so se bile diplomatske zveze spet obnovile.

Boj med konservativnimi in naprednimi republikanci se je zdaj zanesel v Saratogo, N. Y., kjer se bode 27. t. m. vršil republikanski državni konvent. Kandidat Roosevelt, vodja naprednih republikancev, je svoje zmage gotov in je izjavil, da bode imel nad 100 glasov večine na konventu. Vsi vodje se nahajajo zdaj v Saratogi in pregledujejo svoje čete. Republikanski kandidat za guvernersko mesto bode William Hotchkiss.

V demokratskih krogih se misli, da bode newyorški župan William Gaynor sprejel kandidaturo za guvernersko mesto, dasi se še ni izjavil. Poučeni politiki pravijo, da se župan ne bode popred izjavil, ko si bode svest, da bode njegova nominacija na konventu tudi sprejeta. Tudi pravijo politiki, da bi bil Gaynor se že izjavil, ako bi ne mislil kandidature sprejeti.

—o—

Avstro-Ogrski konzul Todorovich v Philadelphiji umrl.

Philadelphia, Pa., 23. sept. — Danes ponoči je umrl tu avstro-ogrski konzul dr. Th. vitez Todorovich. Zadela ga je srčna kap v njegovem stanovanju na 1423 Locust Ave. Bolehal je že dlje časa za srčno hibo.

Dr. Todorovich je bil 60 let star. Rojen je v Karlovcu na Hrvatskem, kjer je bil njegov oče višji častnik. — Služil je najpoprej pri vojakih in se je hotel posvetiti vojaški službi, a pozneje si je premislil in študiral prava. Po dovršenih študijah je vstopil v državno službo. Pred 16 leti je prišel v Philadelphijo, kjer je služil pri konzulatu in slednjič postal tudi vodja konzulata.

Ko je izbruhnila špansko-ameriška vojska in je avstr.-ogr. poslaništvo v Washingtonu prevzelo posle španskega poslaništva, je bil dr. vitez Todorovich poklican kot ataše v poslaništvo in je ostal v poslaništvu do konca vojske in sklepa miru, na kar je bil imenovan konzulom v Philadelphiji.

Umrli konzul je bil splošno priljubljen, posebno pa med člani avstro-ogrske kolonije.

Pred konzulatom se ustrelil.

Philadelphia, Pa., 24. sept. — Gustav Rudolf Witt, trgovec iz Hamburga se je pred nemškim konzulatom ustrelil. Bil je takoj mrtev. Pri njem so našli pismo, v katerem pravi, da je neozdravljivo bolan in da je vse svoje premoženje pri špekulacijah v New Yorku izgubil. Pismo je bilo naslovljeno na nemški konzulat.

Župan Gaynor bode operiran.

Iz St. James se poroča, da je včeraj neki specijalist za vraten bolezni preiskal zdravstveno stanje župana Gaynorja in da je isti celo noč ostal pri njem, iz česar se sklepa, da se je zdravje obrnilo na slabše. Nadalje se poroča, da zdravniki zdaj izprevidijo, da bode treba krogljo odstraniti iz vrata. Zdravniki so [illegible] svetovali prav malo govoriti [illegible] se govorjenja sploh v[illegible]

Milijonarjev sin napadel dekle.

—o—

Charles Dimling, sin restavraterja in in milijonarja, je izvabil gospodično Sarah McDonough v restavrant in jo napadel.

—o—

NAPADALEC JE BIL ARETOVAN.

—o—

Hvalil se, da se mu ne bode ničesar zgodilo, ker ima oče mnogo političnega vpliva.

—o—

Pittsburg, Pa., 24. sept. Mesto ima spet svojo senzacijo. Osemnajstletno dekle, ki še obiskuje višjo dekliško šolo, je bilo oskrunjeno. Chas. Dimling, sin znanega restavraterja in milijonarja John Dimlinga, je izvabil Miss Sarah McDonough, ktero je poznal še kot otroka, v restavrant, ko se je vračala s svojo prijateljico iz cerkve. Dimlingov restavrant se nahaja v sredi trgovskega dela mesta in je ob nedeljah zaprt. Mladi Dimling je stal pred restavrantom s svojimi prijatelji in je gospodični ponudil slaščice, kar je ona sprejela, ker je Dimlinga poznala. Dimling je povabil Miss McDonough v restavrant, ker je bil spredaj del razsvetljen. V restavrantu je peljal mladi Dimling dekle v neko stransko sobo, v kteri je takoj izgubila zavest. Njena prijateljica je bila ostala v restavrantu in ker je dolgo ni bilo nazaj, jo je šla iskat. Našla jo je v sobi in poleg nje je stal Charles Dimling. Dekle je ležalo nezavestno na tleh. Dekle so pozneje prenesli domov. Bila je tri tedne bolna, večkrat je omedlela in zdravniki so se bali, da se ji vnamejo možgani.

Oče deklice je izposloval zaporno povelje proti mlademu milijonarjevemu sinu in je bil ta tudi aretovan in stavljen pod $5000 varščine. Zaslišanje je vodil sodnik McNierney. — Mladi Dimling se je po izpovedbi tožiteljice in njene prijateljice hvalil, da se mu ne more ničesar zgoditi, ker je mladoleten in ima njegov oče mnogo političnega vpliva.

Stari Dimling je najel kot zagovornika odvetnika Meredith Marshalla, ki je na glasu, da je najbolji kriminalist v mestu.

—o—

Sultan v Sulu je prišel v New York.

Sultan v Sulu, Haji Mohamed Jabul Kinram je prišel s parnikom "St. Louis" v New York, kjer je bil z vsemi častmi, ki mu pristojajo, sprejet.

Vojni departement je bil obveščen, da bode sultan obiskal Washington, in da želi videti predsednika. Priprave za sprejem bode vodil gen. Wood, ki je s sultanom dobro znan. Sultan je 12. junija zapustil Jolo. Prinesel je seboj bisere, ki so pol milijona dolarjev vredni. V njegovem spremstvu je 14 oseb.

Prihod sultanov spominja na ženitbeno ponudo, katero je bil napravil takratni Miss Alice Roosevelt, sedanji Mrs. Longworth. Pred več leti je obiskal sedanji predsednik Taft, ki je bil takrat vojni tajnik, filipinske otoke. V njegovi družbi sta bila tudi "princezinja" Alice in Mr. Longworth. — Sultan je sprejel potovalno družbo v glavnem mestu Jolo z velikimi častmi in je bil po Miss Alice tako očaran, da ji je stavil ženitbeno ponudbo in jo hotel imeti kot prvo favoritko v svojem haremu. Da je "princezinja" Alice to ponudbo smehljaje odbila, je globoko užalilo sultana Morov.

V New Yorku mu najbolj imponirajo nebotičniki ali skyscraperji in ženske.

Sultan je imel poprej 14 žen, a zdaj, ko stoji pod ameriškim patronatom, ima samo eno ženo. Sultan, njegov brat in njegov tolmač so se vozili v prvem razredu, njegovi "kanelerji" pa v medkrovju.

Dva pleskarja ponesrečila.

Pleskarja Alfred Lungenberger, 40 let star, stan. 204 iztočna 104. cesta v New Yorku, in Emil Metline, 38 let star, stan. 280 Lewis St. v Brooklyn Borough, sta pleskala hišo štev. 6 Columbus Avenue, stoječa na odru. Nenkrat se je utrgala vrv, ki je držala oder, in oba delavca sta padla 35 čevljev globoko in se hudo poškodovala. Oba so odpeljali v Roosevelt bolnico.

Na vojni ladiji Georgia se razletel top.

—o—

Pri strelnih vajah se je na vojni ladiji Georgia razletel top.

—o—

NIKDO NI BIL POŠKODOVAN.

—o—

Top, ki tehta petdeset ton, je počil v celi dolžini.

—o—

Washington, 25. sept. Pri strelnih vajah atlantskega brodovja, ki se vrše blizo Virginia Capes, se je na vojni ladiji Georgia razletel top takoj pri prvem strelu. Možtvo se je kakor s čudežem rešilo. Nikdo ni bil poškodovan. Top, ki tehta 50 ton, se je v celi dolžini raznesel. Nesreča se je pripetila v sprednjem stolpiču. Top se ne dá več popraviti in vojna ladija, ki se udeleži tudi obiska amerikanskega brodovja v Evropi, bode dobila nov top. Strelne vaje na ladiji se vzlic nesreči bodo nadaljevale. Vojna ladija ima še tri tako velike tope. Komandant vojne ladije Georgia je kapitan William L. Rogers.

—o—

NA SLOVANSKEM JUGU.

POLITIČNE NOVOSTI.

—o—

Slovenske pokrajine.

—o—

Ljubljana, 25. sept. — Danes se je vršil sestanek zaupnikov narodno-napredne stranke.

Veliko pozornost vzbuja v Ljubljani tožba dr. Tavčarja in dr. Trillerja proti tržnemu komisarju, živinozdravniku Ribnikarju. — Prva razprava se je preložila, da se zaslišijo še nove priče. Ribnikar je očital tožiteljema spletkarije proti bivšemu županu Iv. Hribarju in je za svoja očitanja nastopil dokaz resnice. Vederemo, če bode kaj dokazal.

Osrednji izvrševalni odbor Vseslovenske ljudske stranke je v svoji seji odobraval politiko in postopanje Slovenskega kluba.

V Dornbergu pri Goriei so pri občinskih volitvah zmagali pristaši Slovenske Ljudske Stranke.

Vlada je dovolila, da se na goriški gimnaziji otvorijo slovenski razredi. Ravnateljem gimnazije bode imenovan Nemec Tertnik. Spet udarec Slovenstvu v obraz.

Štajerski deželni zbor se je 20. t. m. otvoril. Zasedanje se je bilo odgodilo, ker so slovenski poslanci obstruirali. Zdaj so se vršila pogajanja, da so poslanci opustili obstrukcijo in omogočili zborovanje. Pod kakimi pogoji se je to zgodilo, nam pokaže prihodnost.

Dalmacija.

V Šibeniku se je vršil pravaški shod, na katerem se je sklenila resolucija za splošno volivno pravico v deželni zbor in občinske odbore. — Sklenilo se je tudi združenje pravašev in kršćanskih socijalcev.

Pri deželnozborski nadomestni volitvi za kurijo veleposestnikov v Splitu je bil izvoljen kandidat Hrvaške stranke dr. Bulat. Duhovščina topot ni volila s Hrvaško stranko.

Istra.

V krogih istrskih slovenskih in hrvaških poslancev se zatrjuje, da ni misliti na to, da bi mogel istrski deželni zbor delovati, zakaj slovenski in hrvaški poslanci so sklenili, da se preje ne udeleže sej deželnega zbora, dokler se jim ne da popolnega jamstva, da se bodo res upoštevale njihove zahteve.

Hrvatska.

Zagreb, 24. sept. — Volivno gibanje je v polnem tiru, vendar se bode še isto bolj poostrilo. Objavljenih je že nebroj samostalnih kandidatov. Bivši ban, grof Pejačević, kandidira na vladinem programu. Njegov protikandidat je Wilder, urednik hrvatskega dnevnika "Pokret", ki kandidira na programu koalicije.

Srbija.

Ker zahtevajo vojaški krogi za izpopolnjenje armade nov kredit in ker vlada misli tudi še na kritje drugega deficita, je storila v Parizu primerne korake, da si najame konverzijsko posojilo 100 milijonov dinarjev.

Smrt pred poroko. Nesreča v Indiani.

—o—

Pri Tipton, Ind., sta trčila skupaj dva električna vozova in šest oseb je bilo usmrtenih.

—o—

ŽENIN NA POTI K NEVESTI UBIT.

—o—

Dr. Holthausen iz Brooklyna, N. Y., bi se bil moral na dan nesreče poročiti z Miss Nellie Coxen, pa ga je dohitela smrt.

—o—

Tipton, Ind., 24. sept. — Blizu Toptona sta dva električna vozova od Indiana Traction Co. trčila skupaj s tako silo, da sta se popolnoma razbila. Nesreča se je pripetila na nekem ovinku. Šest oseb je bilo usmrtenih in šest tako nevarno poškodovanih, da najbrže ne bodo okrevali. Nesreča se je primerila na isti način, kakor v sredo poprej v Blufftonu. Drevje je oviralo razgled na tir železnice in voznika, ki sta vozila z veliko hitrostjo, nista opazila drug drugega.

Med mrtvimi se nahaja tudi 30-letni dr. Holthausen iz Brooklyna, N. Y., ki se je s svojim bratom peljal v Rokomo, kjer bi se bila na večer morala vršiti njegova poroka z Miss Nellie Coxen. Tudi brat je bil ubit. Voznik in sprevodnik enega voza sta se pravočasno rešila na ta način, da sta skočila z voza.

Kakor se je dognalo, je povzročilo nesrečo to, da voznik, ki je vozil proti severu, ni počakal nasproti prihajajočega voza na predpisanem mestu, nego je hotel priti še pred drugim vozom na drugo izogibovališče. To je tudi priznal sprevodnik Dan Lacy.

Vsi ponesrečenci so se nahajali v prvem oddelku voza. Farmerji, ki so ob železnici delali, so videli nesrečo in takoj poslali vest v Tipton, odkoder so prišli zdravniki na mesto nesreče.

Dr. Holthausen je sin juvelirja Friderika Holthausen, 285 Hancock St., Brooklyn, in je imel v svojem okraju obširno zdravniško prakso. Starši so se bili za sinoma odpeljali k poroki in so žalostno vest o smrti svojih otrok sprejeli iz ust žalujoče neveste.

—o—

Močan potres v Arizoni.

Phoenix, 24. sept. — Brzojavna poročila iz Winslow, Ariz., poročajo, da so tam čutili močan potres. Podrobnosti še niso znane. Tudi iz kraja Williams, blizo Grand Canon se poroča, da je bil tam potres, da pa ni bil nihče poškodovan in da tudi ni škode na lastnini.

Preston, Ariz., 24. sept. — Včeraj so se primerili v krajih Jerome, Flagstaff in Kingman lahki potresni sunki. Prvi sunek se je čutil ob 9.06 zvečer, prvemu sunku jih je sledilo še več, ki pa niso provzročili nobene škode.

Washington, 24. sept. — Seismograph na observatoriju Georgetown vseučilišča je zaznamoval včeraj ponoči potres. Najpoprej je zaznamoval tresenje zemlje, ki je trajalo od 10.36 do 10.46, potem so sledili potresni sunki, ki so trpeli do 11.01. Ob 11.28 se je spet zemlja stresla. Potres je bil oddaljen kakih 2000 milj proti jugozapadu.

Dne 18. sept. se je slavila v majhnem mestu Varvarinu na srbski Moravi stoletnica bitke na varvarinskem polju. Tam je namreč dne 6. sept. 1810 sedem tisoč Srbov pod vodstvom Črnega Jurija, in 700 Rusov, pod vodstvom grofa Orurka premagalo 45 tisoč mož broječo turško vojsko pod vodstvom Rasif paše. Jurij je ded sedanjega kralja Petra in znani osvoboditelj Srbije.

Bulgarija.

Dne 19. t. m. je slavil bolgarski narod 25-letnico popolne neodvisnosti Bolgarske. Pred 25 leti se je združila v kneževino bolgarsko-vzhodna Rumelija, kar je značilo za Bolgare ustvaritev samostojne države. Po proglašenju Bolgarske za carstvo je bila to prva državna proslava, kateri je prisustvoval car Ferdinand s svojo družino.

Umor in samomor zaradi ljubezni.

—o—

Mati in žena se pregrešila zoper šesto božjo zapoved in bila umorjena.

—o—

TRAGEDIJA V SPALNI SOBI.

—o—

Mož umorjene žene je bil aretovan.

—o—

Umorjenka mati štirih otrok.

Cleveland, 24. sept. Lawrence Distel, stanujoč v hiši štev 1610 E. 84. cesta, ki je nočni čuvaj v neki hranilnici, je prišel danes zjutraj kakor navadno iz službe in se vlegel spat. Nakrat ga zbude iz spanja streli, vstane in gre gledat v spalno sobo svoje žene. Videl je strašen prizor: v krvi na tleh sta ležala pismonoša Paul Mueller in njegova žena. Poleg Muellerja je ležal revolver, iz katerega je bilo oddanih pet strelov. Žena je še živela, ko je mož prišel do nje ali se ni več zavedala in je kmalu na to umrla.

Distel in njegova žena nista živela v srečnem zakonu in policija je vsled tega aretovala Lawrence Distel-na, misleča, da je on izvršil dvojni umor. Policijski načelnik Koehler, ki je moža ostro zaslišal, je prepričan, da so njegove izpovedbe resnične.

Mrs. Distel je 42 let stara, in ima 22 starega sina, 18 let staro hčer in še dva mlajša otroka. Njeno ljubavno razmerje s pismonošo Muellerjem je bilo že nad eno leto na veliko pohujšanje soseščini in ljudje so splošno obsojali njeno pregrešno življenje.

Domneva se, da se je Mrs. Distel hotela ločiti od Muellerja in da jo je ta vsled tega umoril in na to tudi sebe usmrtil.

—o—

Iz Avstro-Ogrske. Cesar odpotoval.

—o—

Vlada si veliko obeta od sporazumljenja med strankami na Češkem.

—o—

STRNENJE ČEŠKIH STRANK.

—o—

Avstrijska vlada odpošlje štabnega častnika na Japonsko v proučevalne namene.

—o—

Dunaj, 24. sept. — Cesar Franc Jožef je vzlic odsvetovanju zdravnikov odpotoval v Marija Celje, kjer se bo udeležil lovov. Osemdesetletni vladar se ni dal pregovoriti, da bi potovanje opustil, dasi je vreme slabo. Vladar je zdrav in čil.

Strnenje čeških strank.

Praga, 24. sept. — Vse češke stranke so se združile v enoten češki klub. Poslanec Klofač je imel na volivnem shodu govor, v katerem je dejal: Ob času, ko nas sili vlada v boj, ne poznam nobenih čeških strank, marveč le skupno češko delegacijo.

Avstrijski častnik na Japonskem.

Major pl. Lerch, častnik generalnega štaba se bode podal na Japonsko, kjer bode prevzel poveljstvo vojaškeg kerdela v preučevalne namene. Japonska vlada je privolila vstop avstrijskega častnika v japonsko armado.

Češko-nemška sprava.

Vlada si veliko obeta od doseženega sporazumljenja nemških in čeških strank glede delozmožnosti češkega deželnega zbora. Dvomljivo je, da bi bila sprava trajna, ker so Nemci prepožrešni, da bi Čehom dovolili kake prednosti v narodnem in gospodarskem oziru.

Cena vožnja.

Parnik od Austro-Americana proge "ATLANTA" odpluje dne 1. oktobra 1910. iz New Yorka v Trst in Reko. S tem parnikom dospejo Slovenci iz Hrvati najhitreje v svoj rojstni kraj.

Vožnje stane iz New Yorka do:

Trsta ali Reke.....	$33.00
Do Ljubljane.....	33.60
Do Zagreba.....	34.20

Vožnje listke je dobiti pri Frank Sakser Co., 82 Cortlandt St., New York.

Velike Blaznikove PRATIKE

ZA LETO 1911

razpošiljamo po 10 centov komad s poštnino vred.

Cena za 100 Pratik je $6.00 brez ekspresnih stroškov. Znesek naj se blagovoli pošiljati pri manjšem naročilu v poštnih znamkah, pri večjem pa po Postal Money Order ali čeku.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Pratike je dobiti tudi v podružnici

FRANK SAKSER CO.,
6104 St. Clair St., Cleveland, Ohio.

Vesti iz inozemstva. Papežev protest.

—o—

Španska vlada se pripravlja, da uduši protivladne demonstracije, ki se nameravajo prirediti prihodnjo nedeljo.

—o—

JAPONSKA VLADA ZANIKA VEST O ZAROTI.

—o—

Angleški vohuni na Nemškem so imeli fotografije utrdb skrite v žimnicah.

—o—

Rim, 24. sept. — Papež Pij X. je izdal na generalnega vikarja kardinala Respighi pismo, v katerem protestuje proti proticerkvenem govoru rimskega župana Nathana o priliki praznovanja štiridesetletnice osvojitve Rima po vladnih četah. Papež pravi v pismu, da se župan ni zadovoljil samo s tem, da je opozarjal na dan, katerega so se pravice papeževe suverenitete teptale z nogami, nego je v svojem sovraštvu do cerkve napadal tudi njene nauke in zasmehoval Kristusovega namestnika na zemlji. Proti njegovemu bogokletnemu govoru mora s prebivalstvom Rima protestovati ves katoliški svet i dolžnost vseh vernih katoličanov je, da molijo, da se taki napadi ne bodo ponavljali. Tako piše papež.

Španska vlada v strahu.

Madrid, 24. sept. — Španska vlada je v strahu radi demonstracij, ki se bodo priredile prihodnjo nedeljo. — Konservativci in Karlisti bodo v 100 mestih priredili protestne shode proti politiki ministrskega predsednika Canalejasa, in ker hočejo tudi naprednjaki na isti dan in v istih mestih proti nadvladi duhovstva demonstrirati, je neizogibno, da pride do krvavih spopadov. Vlada bode mobilizovala vojaštvo, da uduši večje izgrede.

Canalejas izjavlja, da se zanaša na podporo Cortesov v njegovi politiki, ali popolnoma pa menda le ni siguren, ker ima dolga posvetovanja s člani svojega kabineta. Republikanci, ki so ga dozdaj podpirali, se odvračajo od njega, pa tudi drugi pristaši ga zapuščajo, tako, da je dvomno, če se bode mogel vzdržati.

Zarota na Japonskem.

Tokio, 24. sept. — Vladni listi zanikujejo vest o zaroti proti mikadu, katero je prvi prinesel list "Hochi Shimbun". Občinstvo ne veruje zanikanju.

Policija pravi, da je govorica o nameravanem atentatu vsled tega nastala, ker je bilo preveč anarhistov aretovanih, kateri so bili na sumu, da so izdelovali bombe. Vodja teroristov je časnikar Kotuku, ki je bil poprej v Ameriki član neke anarhistične družbe.

Vohuni na Nemškem.

Berolin, 24. sept. — V hotelu v Emdenu, kjer sta pri Borkomu prijeta angleška vohuna stanovala; so našli v sobi skrite v žimnice fotografije in zemljevide otokov v Severnem morju in utrdb u Borkumu in druge listine, ki so za vahuna zelo obtežilne.

Kadar si namenjen ženo, otroke, sorodnike ali prijatelje vzeti v Ameriko, obrni se za vožnje cene in pojasnila na tvrdko Frank Sakser Co., 82 Cortlandt St., New York, N. Y., ktera zastopa vse parobrodne družbe in daje tozadevna pojasnila brezplačno.

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)

Owned and published by the Slovenic Publishing Co.

(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.
JANKO PLEŠKO, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and addresses of above officers: 82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in
Canado $3.00
" pol leta 1.50
" leto za mesto New York . . . 4.00
" pol leta za mesto New York . . 2.00
" Evropo za vse leto 4.50
" " pol leta 2.50
" " četrt leta 1.75

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izvzemši nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
Issued every day, except Sundays and Holidays.
Subscription yearly $3.00.

Advertisements on agreement.

Dopisi brez podpisa in osobnosti se ne natisnejo.
Denar naj se blagovoli pošiljati po — Money Order.
Pri spremembi **kraja** naročnikov prosimo, da se nam tudi **prejšnje bivališče** naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

Dopisom in pošiljatvam naredite ta naslov:

"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

Slaba kupčija.

—o—

Kupčija je slaba. Nekaj jo zadržuje. Velike industrije v deželi delajo le pol časa na teden. Mali trgovci čutijo na vseh krajih, da je zaslužek slab. Pravi se, da je to provzročila politična agitacija, ktera vse razburi in tudi trgovino zadržuje.

To je deloma prav. V prvi vrsti je kriva temu politika velikega železniškega trusta, ki reprezentuje kapital približno dvajset milijard. Železnice so hotele zvišati tarifo za prevažanje blaga, češ, da morajo zdaj višje plače plačevati delavcem. Na zahtevo trgovcev se je vlada uprla temu in je izposlovala ustavno povelje. Nato so izjavile vse železnice v deželi, da morajo zdaj svoje izdatke zmanjšati, ker se njim ne dovoli zvišati dohodkov. Zato ne bodejo, dokler se njim nova tarifa ne dovoli, naročevale več novega materijala, ne bodejo izvrševale nova dela in popravljale svoje naprave in bodejo število delavcev zmanjšale. To je uspešna izsiljevalna politika. Ako industrija, ki reprezentuje milijarde, svoje potrebščine naenkrat siloma zmanjša, potem se to čuti v trgovini, ker milijoni dolarjev se odtegnejo drugim industrijam, delavcem in trgovcem, ki od teh žive. Ako v velikanskem stroju narodnega obrata se ustavi eno kolo in to tako močno kolo, potem morajo to čutiti tudi drugi deli stroja in se ustaviti. Iz tega se razlaga počasni razvoj trgovine in to je vzrok depresiji na trgovskem trgu.

Ali je pritožba železnice opravičena? Ali res železnice vsled tega slabo izdajajo, ker so delavcem povišale plače? Zaslišavanja, ki se vrše pred meddržavno prometno komisijo, ne potrde tega. Dognalo se je, da so višji izdatki za plače se zravnali na ta način, da se je uvedel jednostavnejši cenejši način obratovanja in da se uporablja cenejši materijal. Izkazalo se je n. pr. da je Pennsylvania železnica svoje tunele v New Yorku, ki so stali približno 100 milijonov, zidala iz prebitkov čistega dohodka. Železnica je poplačala vse obresti za obveznice in vse dividende, pa jej je še ostalo toliko dobička, da je zidala predore. Izkazalo se je, da so nekatere železnice v teku desetih let vse delniški kapital v dividendah izplačale. Tu se vidi finančna politika članov tega gigantičnega trusta, ki vsiljuje tude, da morajo oni izcerpati iz ljudstva ne samo toliko, da plačajo obresti in dividende, nego da imajo še primerne prebitke. Ti prebitki se porabijo potem za zgradbo novih naprav, ki povzdignejo vrednost železnice. Za to zvišanje vrednosti železnice dobijo potem delničarji nove delnice "gratis delnice", ki morajo spet prinašati dividende in super dividende mora plačati trgovec. Le-ta seveda zvali višje izdatke na svoje odjemalce, to je na zadnjega konsumenta. In ta stoka potem pod bremenom, ktero ne more nikomur naložiti na rame in veka zaradi vedno naraščajoče draginje živil.

Kje je moj brat FRAN MIKLIČ, po domače Antonkov? Doma je iz Višnje, fara Ambruš. Minilo je že dve leti, odkar mi je zadnjič pisal iz Pueblo, Colo. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, kje se nahaja, da mi naznani, ali naj se mi pa sam javi. — Mary Petže, 2560 E. 73rd St., S. E., Cleveland, Ohio.

(2)(27-9) V

Zapiranje prič.

—o—

Zapiranje prič je nekaj nerazumljivega za evropejsko kultiviranega človeka. Pravniki v sodiščih in ljudstvo na cestah je obsojuje in vendar se še vedno izvršuje. Ni še dolgo, ko je neki sodnik dal z ostrimi besedami si duška o tem barbaričnem postopanju policije, ki vsako pričo kakega dogodka aretuje in zapre, da jej ne bi ušla. To ostro obsodbo postopanje policije je provzročil slučaj neke mlade deklice, ki je morala celo noč presedeti v temni celici, ker je bila slučajno priča nekega dogodka na cesti in je stala na mestu, ko je prišel policist. Deklica je v zaporu postala histerična in je skoraj prišla ob pamet. Sodnik je deklico takoj izpustil, ali to je bil slučaj, da je bila izpuščena, pri drugih prilikah se priče, možki in ženski, po zaslišanju vrnejo v zapor in morajo dneve in tedne sedeti v zaporih kot priče. Tudi ti deklici bi se bilo lahko to pripetilo, če bi ne bila naletela na pametnega sodnika.

Zapiranje prič v Ameriki in posebno pa še v New Yorku je barbarizem. Ugledne in nedolžne osobe se mnogokrat drže v zaporih mesece, samo zato, ker so bile priče kakega zločina, ali ker policija misli, da kaj več vedo o kakem zločinu. Kadar ti nesrečneži pridejo iz zapora, so brez dela in brez pripomočkov. Tudi cele rodbine se na ta način ločijo in spravijo v nesrečo. Temu se mora enkrat narediti konec in sicer v legislaturi, ker drugače se policiji ne bode moglo vtepsti v glavo, da priče niso zločinci.

DOPISI.

—o—

Greensburg, Pa.

Spoštovano uredništvo:—

V irwinskem okraju traja stavka še vedno, ne da bi se moglo vedeti, kedaj se bode končala. Škodo imate pri tem seveda obe stranki, delavci-štrajkarji in družbe, kakor vedno. Mnogo delodajalcev v rovih trdi, da stavke sploh ni, a pozabili so pri tem razjasniti, zakaj da so tožili unijo, oziroma njene uradnike za odškodnino, ki po njih lastnem računu preseza svoto treh milijonov dolarjev; zakaj si drže deputyje, zakaj napadajo stavkujoče delavce, zakaj izganjajo unijske delavce iz njih stanovanj, čeprav so jih — kakor n. pr. Penn Gas Coal & Coke Co. — pustili v miru dolgo časa itd. Z objavami, češ, da ni štrajka, hočejo družbe prepričati občinstvo in oblastnije, medtem ko drže unijski delavci svoje redne seje. Vse te nervozne kretnje delodajalcev kažejo, da se njihovo stališče že maja. Družbam so se tudi večinoma izjalovili poskusi dobiti stavkokaze na mesto starih delavcev, kajti novodošleci redno kmalo zapuste delo, potem ko sem sprevidel cel položaj; tako pravijo, da se je n. pr. na Edni No. 2 pridružilo uniji tekom zadnjih treh dni 100 mož, na Keystone Shaft 60 itd. Družbe imajo velikanske stroške ne le pri dobavi stavkokazov, ampak tudi pri poslu samem: Možje, ki so popolnoma znani z delom in stanjem zainteresovanih rovov, so izjavili, da tona premoga, ki je veljala družbo pred stavko 90 centov, jo stane sedaj trikrat toliko, toraj $2.70. Koliko pa jim napravijo škode novinci pri jamskem delu, ne bode mogel drugi povedati, kakor knjigovodje raznih družb.

Večina ljudi soglaša z unijo. V sosednjem Pittsburgu so jim začeli nabirati obleko, hrano in denar; gospe, uradnice raznih ženskih klubov in zastopniki možkih klubov so bili med štrajkujočimi pred nekaj dnevi, da se tako na lastne oči prepričajo o njih nadlogi in potrebi, ter da jim po moči odpomagajo.

Stanje cele premogarske unije v Zjedinjenih državah se je v zadnjem času znatno zboljšalo. Kakor znano, so pričeli delati v Illinoisu že pred časom; sedaj je pa šlo na delo tudi 75,000 mož na jugozapadu. Izvzemši irwinski okraj, stavka še vedno okoli 10,000 mož, in sicer v Colorado 2500, v Ohio 6000, v Spring Hill, Nova Scotia, pa 1500. Predsednik premogarske unije Tomaž L. Lewis je pred kratkem izjavil trdno prepričanje, da se bodo imenovani spori skoro poravnali, potem pa da bode celokupna unija obrnila ves svoj vpliv na irwinski okraj. Za zimo dobe štrajkarji lesene koče mesto sedanjih šotorov; pri tem delu bodo podpirali unijo gmotno tudi lastniki velikih pittsburških časopisov.

Cela situacija se torej obrača na bolje, čeprav je srečen konec sedanje irwinske stavke mogoče še daleč proč.

Pozdrav in zdravje vsem rojakom, rodu našemu pa slava!

M. K., poročevalec.

Bridgeport, Ohio.

Cenjeno uredništvo:—

Minulo je že blizo eno leto, odkar se nisem nič oglasil v našem cenjenem dnevniku, zatoraj tudi upam, da bodete ta moj dopis priobčili.

Kar se tiče dela, je še precej dobro, dela se vsaki dan, ali delo je jako težko za dobiti, zatoraj tudi ne svetujem rojakom sem hoditi. Ko se bo pa delo dobilo, bodem že poročal v listu Glas Naroda. Tukaj odpira sedaj premogova družba Lorain Coal and Dock Co. novi rov, kjer bode potrebovala precejšnje število delavcev.

Tukaj se je tudi priklatila neka bolezen, ktero zdravniki imenujejo "davico"; začela se je pri mlajših ter je že tudi radi nje ugrabila smrt nekoliko slovenskih otrok v tukajšnji naselbini.. Tem potom izražam srčno sožalje starišem, kteri so izgubili svoje drage.

Ozrimo se sedaj nekoliko na društvene razmere. Tukaj imamo štiri podporna društva, ktera spadajo k raznim Jednotam. Akoravno je majhna naselbina, še precej dobro napredujejo. Poleg teh imamo tudi dramatično društvo "Orel", ktero nas semtertje kratkočasi z raznimi burkami in dramami.; potem predstavi se pa običajno godec, se spravi na delo, tako, da je včasih res "lušno".

Društvo sv. Barbare postaja št. 19, spadajoče v Forest City, Pa., je imelo svojo redno ter glavno sejo dne 4. septembra, pri kteri se je volil novi odbor za prihodnje leto. Izvoljeni so bili: Mihael Hočevar predsednikom, Anton Zagorc podpredsednikom, Anton Hočevar I. tajnikom, Fran Gregorčič II. tajnikom, Andrej Hočevar blagajnikom. Zadnji je tudi zastopal postajo štev. 19 na 3. glavnem zborovanju v Clevelandu, Ohio, ter nam je prinesel veliko veselih novic iz 3 .gl. zborovanja. Zato tudi vse člane postaje št. 19 vljudno vabim, da se polnoštevilno udeleže prihodnje seje, in sicer dne 2. oktobra popoludne, kjer se bode slišalo poročilo delegata.

V pretečenem letu se je tudi nekoliko Slovencev spravilo v kurnjak ali v zakonski stan. Vsakega posebej ne bodem imenoval, ker bi preveč časa tratil g. uredniku.

Ravnokar sem tudi slišal nekoga peti pesem: Sladko vince piti, to me srčno veseli. — Ali žalibog, da tukaj ga nam ne bode mogoče piti, če ga niste v New Yorku kaj prihranili za nas, kajti spomladi nam je slana popolnoma uničila vinograde, tako, da se eden še grozdja težko nazoblje od celega vinograda.

Naznaniti imam, da je tukajšnja Aetna tandard Mill zopet pričela delati dne 15. septembra in sicer po 15-mesečnem štrajku. Obžalujemo pa, da niso štrajkarji dobili, kar so zahtevali.

Omeniti moram še, da pisma, priobčena v listu Glas Naroda od dobroznanega Mike Cegareta, so jako zanimiva in upam, da se vrli Mike še večkrat oglasi, ter nam kmalu kaj naznani, kako se godi v beli Ljubljani ali pa na Marsu.

S tem končam moj dopis in pošiljam iskren pozdrav rojakom in rojakinjam širom Amerike, Glasu Naroda pa želim obilo naročnikov.

Anton Hočevar.

Kent, Wash.

Dragi gospod urednik:—

Če mi je osoda mila, priobčite ta moj dopis v predale našega dnevnika, če ga pa vržete v koš, pa tudi nič ne morem, ker sem predaleč od Vas. Vi, gospod urednik, uredujete list v New Yorku in jaz ga prav pridno prebiram na Pacifiku. Glas Naroda mi je edina zabava, prečitam vse od prvega predala pa do zadnjega kotička.

Zadnji čas se je bralo v njem mnogo dopisov v korist naši slavni Jugoslovanski Kat. Jednoti, kteri so pripomogli, da se je konvencija tako hitro v najboljem redu in pa v veliko korist Jednote in pa njenih članov tudi končala. Ne morem, da omenim nekaj in sicer o prvem dopisu iz Brooklyna. Pri tem dopisu sem se namreč dalje časa mudil, ker nikakor nisem mogel umeti, da je pisan od člana, kteri vsaj nekoliko pozna delavske razmere. On gotovo nikdar ni še videl rudnika, v kterem je ubogi delavec vedno izpostavljen nesreči. Ko bi dotičnik delal v rovu, bi gotovo večkrat vzdihnil in dejal: Kaj meni mar po smrti tisočaki, skrbi me, če se odtrga plast in me podsuje, izpod ktere me potem izkopljejo vsega pohabljenega in jaz ne vem, od kje bodem dobival podporo v svoji bolezni No, pa naj neham, ker v moje zadoščenje sem čital dovolj kritike, ktero so gospodi delegati na konveneiji tudi upoštevali.

Sedaj naj pa še malo opišem moj obisk v Seattle, kjer že nisem bil par mesecev. Namenil sem se ogledati si v Opera House rokoborbo med črncem Johnsonom in belim Jeffriesom. Brez dvoma bila sta ta dva človeka prava junaka, ker je bilo v mesecu juliju toliko zanimanja, denarne stave in nazadnje pa še toliko tepeža med črnimi in belimi. Seattle je le 35 milj oddaljen od Kent. Ko pridem tja, se začudim nad toliko spremembo od zadnjič. Mnoge lesene hiše so premaknene ali pa porušene in namesto teh se grade nove visoke.

Staro praznoverstvo in novo znanstvo.

—o—

Da ni pisano v zgolovinskih spisih, bi nikdo ne verjel, da so ljudje nazaj par vekov verovali, da je oslov duh zdravilo proti zastrupljenju. Še celo med izobrazenimi so nekteri, ki verujejo, da so naše možgane ob času polne lune večje, kakor pa običajno, ter da se krč in prehlad od reumatizma da zdraviti z coprnijo in zagovarjanjem. Rane in druge zdravniške operacije so opravljali navadno brivci in sličnі.

Dolgo je trebalo svetu, da se je to praznoverstvo in zdravljenje odstranilo. Danes ne gre bolnik k briveu, kakor tudi neče iti k kovaču, da ga zdravi od reumatizma ali krča — to danes vsakdo dela z Pain Expellerjem. To zdravilo je priznano po celem svetu kakor najbolje, posebno po zimi, ko se jih mnogo prehladi. Imejte Pain Expeller vedno pri roki, da ga imate čim se bolezen javi. Vsak lekarnar ga prodaja in sicer po 25 in 50 centov steklenica. Pravi je samo oni, koji je v taki škatljici, kakor je tu naslikana.

F. Ad. Richter & Co.
215 Pearl St., New York.

Dr. Richterjeve Congo pilule olajšajo zaprtje. Cena 25 ali 50 centov.

Chicago, Milwaukee & St. Paul železnica gradi nov kolodvor, dve veliki palači, ki bodo v ponos tega mesta. Po mestu je kaj živahno, množica raznega naroda, Evropejci, Azijati, Afrikanci, vse vrste plemena se ustavijo tu, samo še Eskimov pogrešamo. Pozornost občinstva obrača na-se indijski narod (angleška vzhodna Indija). Ta narod je sprejel civilizirano obleko, samo fes si obdrži in okoli fesa okoli glave ovito takoimenovano ruto. Ljudje so velike močne postave, za delo pa jih ne marajo nikjer, na delo jih sprejemajo le vsled tega, ker primanjkuje druzih delavcev.

Ko tako korakam po ulicah, izogibajoč, da ne zadenem v koga, kar naenkrat se pred menoj nekdo ustavi in zakliče: "Hallo, Frank!" Bil je moj tovariš Tone, s kojim sva se ločila pred enim letom v Californiji. Delala sva skupaj. On je bil zbolel za malarijo in oddan v bolnico, jaz pa sem jo odkuril proti North Pole; no, seveda sem se malo bližje ustavil, ker mi je zelo ugajal ta kraj. Saj je pa zares lepo! Kaj si pa more človek misliti lepšega, kakor zeleno morsko obal, milo podnebje, ni nikdar vroče, nikoli preveč mraz, od Pacifika pihljajo vedno mili vetrovi in tako držijo poletje hladno in zimo toplejšo; po zimi pade par palcev snega, ki pa leži le par dni. Letošnje poletje je minulo brez vsake vročine, le nekaj dni je bilo toplo, pa za to malenkost se ni nihče oziral.

Kakor vsako leto, tako je tudi letos aprila meseca na tisoče delavcev odšlo s trebuhom za kruhom v Alasko. Vsled odhoda delavcev v Alasko se je tukaj število delavcev zmanjšalo in toliko lažje se dobilo delo. Prošlo spomlad je tukaj plača zvišana za 10 odstotkov. Seveda plače so različne, kakšno delo kdo ima, od $2.25 do $3.50. Dela je veliko po gozdih, žagah, železnicah itd.

"Kako pa je bilo s teboj v bolnici?" nagovorim mojega tovariša Toneta.

"Od bolnice pa me Bog varuj, ne želim več biti v takem položaju. Spominjal sem se tvojih opominov, ko si mi večkrat prigovarjal, naj si preskrbim prvi državljanski papir. Precej v sprejemni sobi so me vprašali, če sem citizen (državljan). Kaj sem hotel? Moral sem povedati, da ne. Potem so vprašali, če sem kandidat za ta papir. Jaz nisem vedel, kaj je to. Potem so me tako frgerali in frgerali, da bi bil najrajši zapustil bolnico. Pa kaj, ko sem bil tako slab! Vse so popisali, mene in rojstni kraj. Ko bi bil imel prvi državljanski papir, pa ne bi bil imel tistih sitnosti. V bolnici so me dali v oddelek med take, ki niso imeli državljanske listine. Oni, ki so bili že državljani, so se nahajali v drugem oddelku, bili so bolje postreženi, kakor pa mi, ki še nismo bili državljani."

"Pa sedaj si si že preskrbel prvi državljanski papir?" sem mu segel v besedo.

"Takoj, ko sem prišel iz bolnice in ob prvi priliki bodem gledal, da dobim drugi papir. Izkušnja človeka uči po svetu hodit."

"Ali se ti ta dežela kaj dopade?"

"Kar sem prepotoval Zjedinjenih držav, se mi najbolj dopade tukaj v Washingtonu. V Californiji sem bil bolj truden, če sem samo sedel, kakor tukaj, če delam."

"Kolika razlika pa je v plači in delu, kje si delal zdaj?"

"Za star loging K 15 milj severno od tu lokse sem odžagoval; plača je bila $3.25, hrana $5.25 na teden; dosedaj je bila hrana prve vrste, pa družba neče plačat kuharja $100 na mesec; prejšnjega kuharja je zamenjala z japonskim, ki mu plača $50 na mesec, zato je pa več kot pol delavcev odšlo, ker ne marajo, da bi jim kuhal Japonec; ko bi bil jaz kuh, pa bi delal rad za $30 in hrano."

"Kolikokrat si prerezal na dan?"

"Kakor je bilo, štirikrat, petkrat, ne več. Dragi ti, pa debelo drevje je, 6 do 8 palcev; boss je rekel, da dosti naredim. Pojdi poskusit, pa boš videl, kaj se pravi en sam žagat."

Ko sem videl, da sem tovariša pripravil v nevoljo, zasukal sem stvar na Opera House. Medtem je bila že minila prva predstava in točno ob 4. uri pričela se je druga predstava Johnson-Jeffries; galerije so bile polne občinstva, nakar se je pričela zanimiva rokoborba; rokoborca sta pokazala človeško spretnost in vztrajnost. — Kakor se čuje, prihodnjo leto 4. julija se bode zopet vršila jednaka rokoborba; črni rokoborec bode iskal tekmeca..

K sklepu mojega dopisa pozdravljam čitatelje Glas Naroda, Vam, g. urednik, pa najboljši uspeh.

Naročnik.

Lastna ovira.

—o—

— Zgodba iz igralskega življenja —

Po Maks Bernu **Valo Bratina.**

—o—

II.

Brezuspešno sem se trudil naslednjega dne, da bi izvedel ime darovalke venca. Zelo sem želel spoznati to ubogo entuzijastko: saj sem živel osamljen v tujini kakor najmlajši član naše gledališke družbe; različno obdelavan od mlajših moči: po uspehih, ki sem si jih priboril pri publiki s svojim izvajanjem.

Mlad, stremeč umetnik potrebuje prijateljske sočutne duše kakega bitja, ki veruje brezpogojno v njegov talent tudi v slučaju, če bi obupaval sam nad seboj, bitja, ki osrčuje, ako mu preti nevarnost, da se zgrudi skupaj, ki ga navdušuje k nadaljnemu delu, ako bi hotel počivati ob nepravem času. Jaz ne vem, kako je prišlo — dovolj: domišljal sem si, da bi bila ta neznana darovalka venca zame tako izpolnjevalno bitje; in ker jo nisem mogel najti, se je pečala moja fantazija z njo tem živahneje in si jo je naslikala z najlepšimi barvami...

Ako sem si priboril na odru uspeha, tako sem vedno gledal na tisto točko med gledalci, kjer se mi je zdelo, da se je aplavz pričel; in če je trajalo ploskanje ene same osobe še, ko je hrum množice že ponehal, sem si to počasno izzvenevanje priznanja predstavljal vedno v neznani darovalki venca. Ako sem slutil, da se upira na-me dvoje dekliških oči, sem zašel nehote v mehkejši ton...

Če mi doma, med tesnimi stenami, ni hotel leči spanec na oči in sem šel v lepi lunini noči še enkrat na cesto, sem večkrat pred kako priprosto hišico, ki se je odlikovala od drugih ponosnejših poslopij po kakem nerazsljivem "nekaj", obstajal kakor pričaran in sem šepetal pred-se: da, tukaj bi lahko stanovala! — morda stanuje tukaj?! — Potem sem si predstavljal prizor najinega prvega srečanja s prav živahnim dialogom, med kterim mi je dajala vedno najduhovitejše in najiskrenejše odgovore.

To večno igranje fantazije je pričelo škodljivo vplivati na moje živce; zato sem sklenil, da se lotim zopet resnega dela in da se bodem ob svobodnih urah zadržaval več doma nego na cesti. Ko sem stopil nekoč v svojo sobo ob času, ki sem ga dotlej vedno zabil s pohajkovanjem, je plašno hujšknila neka deklica proti vratom, ki so se odprla nepričakovano. Ker sem stal še v podbojih vrat, ravno sredi praga, sem raztegnil svoji roki. Tako stoječ v vratih liki železen križ, zapovedal sem bežeči, naj obstoji, če se neče vjeti v moje roke. Ona je stopala previdno oznak v doprsno dolblino okna in je ostala sledujič ravno meni nasproti; tako, da so padali njeni razpleteni lasje deloma na moje rastline na oknu, deloma na desko okna. Vrata so ostala odprta; lahan prepih je potegnil skozi sobo, da so se zganili lasje lepe neznanke, in so se dvigali iz solnčnate svetlobe, bije bila skozi okno, kakor iz okvira. Dvignila je roke in jih nagnila oznak, da bi popravila svoje lase; in tesno se je objela svetla, letna obleka njenih vsled poze nekoliko plastičneje izraženih grudi in vitkega, gibčnega telesa. Kakor zlat dež se je ulila preobilica solnčne luči skozi temno mrežo njenih las, kterih ni mogla rešiti od dveh kaktusov, ki sta stala med drugimi rožami.

Pristopil sem k preplašeni deklici, jej osvobodil lase iz plošnatih, bodečih listnatih steblov, kamor so se bili zapletli, potem sem utrgal rdeč nageljček in jej ga zataknil v lase ob bledem čelu.

Odkritosrčno gledajoča deklica je bila v taki zadregi, da se ni upala niti braniti in je ostala pri tem čisto mirna. Ko je poskusila ubežati iznova, je bilo že zopet prepozno; kajti jaz sem jo ujel za roki in jo držal tako v dolbini okna. Da bi je ne nadlegoval še huje, ni niti poskusila osvoboditi svojih prstov od mojih.

— Kakemu slučaju — sem zaklical vesel — naj se zahvalim za to veliko srečo?

— Izpustite najprvo moje roke! je prosila deklica, — potem vam bodem rade volje pripovedovala in odgovarjala!

Komaj pa da sem izpolnil njeno željo, že se je izkazala njena obljuba kakor zvijača; kajti uporabila je iz nova dobljeno svobodo v to, da je smuknila skozi odprta vrata... Hitel sem brzo za njo na hodnik, po stopnicah dolit v vežo, postavil sem se na sredi prašne ceste in gledal, gledal na vse strani — zastonj... Kakor daleč so nesle tudi moje z roko zasenčene oči, nikjer nisem mogel zaslediti nobene mladinske dekliške postave s temnimi valovitimi lasmi in hlečečimi očmi. Zagonetna tujka je bila izginila brez vsake sledi! Razočaran in čmeren sem se povrnil nažaj v svojo sobo. Fantazija mi je bila silno vzvalovljena. Niti trenotek nisem več dvomil, da ne bi bila ta lepa, plaha deklica v beli ubožni obleki darovalka venca, onega venca, ki je napravil tako nenavaden uvod mojemu romanu...

Na pisalni mizi je ležala odprta neka knjiga, ki jo je morala čitati neznanka. Spominjal sem se natanko, da je ta knjiga ležala poprej med nekterimi Shakespeareovimi dramami in nekterimi prepisanimi ulogami. Bila je krasna, četudi — kakor dežela, v kteri so se ti prizori vršili — nekoliko meglena, zabrisana posnitev Ossiana, ki mi je bilo tedaj najljubše čtivo. Mojemu negotovemu hrepenenju in mračni otožnosti se je najbolj prilegala ta sanjava noglijska poezija. — Čudil sem se sorodnemu ukusu te tujke, ki me je prvi hip tako frapirala. Da se je tako nepričakovano pojavila in zopet izginila; njena otročja glavica z duhovitimi potezami, njene dolge, svetlobo ognjevitih očij blažeče trepalnice, njen nalahno zaviti nos, nežne ustnice, barva las, kakor tudi njena ubožno-priprosta, a kljub temu slikovita obleka: vse to je odgovarjala natanko podobi, ki sem si jo bil napravil o neznani darovalki venca. Brezdvomno, toje bila ona!

Kakoršna je bila prej v dublini okna: vsa oblita od najzlatejših solnčnih žarkov — taka mi je vstajala sedaj v domišljiji, preplavljena z vsem čarom mladeniške romantike... Moje misli, moje sanjarije, ki so se zibale prej semintja, kakor cvetoče veje v pomladnem vetru, so se naenkrat estavile, spletle v nekak venec, ki je obdajal bledo obličje deviške glave...

(Dalje prihodnjič.)

POZOR!

Kdor je leta 1908 kupil kako srečko (ticket) za cerkveno loto, ležečo na West Allis pri Milwaukee, Wis., blagovoli naj podpisanemu do 15. okt. t. l. naznaniti serijo in številko srečke in osobo, kteri je dal ali poslal denar za njo. Če imetelj kake srečke, kupljene leta 1908, tega ne stori, izgubi pravico do lote. Onim pa, ki so kupili srečko leta 1909 in leta 1910, naznaniti tega ni treba, ker so natančno vpisani njih naslovi. Srečkanje se bode vršilo zvečer dne 22. oktobra t. l. v South Side Turner Hall, 471 National Avenue v Milwaukee, Wis. Če bi imetelj izžrebane srečke ne bival v Ameriki, ampak je odšel v Evropo, naznanjena bode izžrebana srečka v časopisih in srečni lastnik izžrebane srečke naj v registriranem pismu odpošlje izžrebani listek na podpisanega vsaj do 25. decembra t. l. in naznani osobo, kteri je platil srečko. Če ne stori tega do 25. decembra t. l., lota ostane cerkvi. Kdorkoli pa dobi loto, dolžan bode povrniti stroške za vse tega tičoče se oglase v časopisih. Dobrodošli k veselici in srečkanju!

Frank Janežič,
6011 Greenfield Avenue,
West Allis, Wis.

Slovensko katoliško

podp. društvo sveteBarbare

Za Zjedinjene države Severne Amerike.
Sedež: Forest City, Pa.
Inkorporirano dne 31. januarja 1902 v državi Pennsylvaniji.

ODBORNIKI:

Predsednik: ALOJZIJ ZAVERL P. O. Box 685, Forest City, Pa.
Podpredsednik: MARTIN OBREŽAN, Box 51, Mineral, Kans.
I. tajnik: IVAN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
II. tajnik: ANTON OSTIR, 1134 E. 80th Street, Cleveland, Ohio.
Blagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.

NADZORNIKI:

MARTIN GERČMAN, predsednik, Box 683, Forest City, Pa.
KAROL ZALAR, I. nadzornik, P. O. Box 547, Forest City, Pa.
JOS. BUCENELI, starejši, II. nadzornik, Bx 591, Forest City, Pa.
FRANK ŠUNK, III. nadzornik, 50 Mill Street Luzerne, Pa.

POROTNI IN PRIZIVNI ODBOR:

PAVEL OBREGAR, predsednik porotnega odbora, Weir, Kans.
JOS PETERNEL, I. porotnik, P. O. Box 95, Willock, Pa.
IVAN TORNIČ, II. porotnik, P. O. Box 522, Forest City, Pa.

Dopisi naj se pošiljajo I. tajniku: IVAN TELBAN, B. O. 707, Forest City, Pa.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

NAJBOLJŠI ZDRAVNIK

je isti, katerega zmožnost in izkušenošt v zdravljenju Vam GARANTIRA, da Vas zamore v kratkem času hitro, uspešno in popolnoma ozdraviti. Že več kot 12 leto uradovanje kot glavni zdravnik in ravnatelj na

SLOVENSKEM ZDRAVIŠČU U NEW YORK-U

Vam je dosti jasen dokaz, da je naš slavni svetovnoznani

Dr. J. E. THOMPSON

NAJBOLJŠI ZDRAVNIK, kateremu je vsaka bolezen dobro poznana in kateri ima popolno izkušenost v zdravljenju vsih bolezni.

NI JE SPOLNE MOŽKE ALI ŽENSKE BOLEZNI, katere bi se Dr. Thompson ne upal v najkrajšem času popolnoma ozdraviti.

ON VAM JAMČI, da vas bode gotovo uspešno ozdravil in ako bolehate naj si bode za katerikoli akutni, ali zastareli notrajni ali zunanji bolezni. On je dokazal, na zboru od več stotin zdravnikov, da lahko bolnika ozdravi ne da ga osebno pregleda; njemu zadostuje natančni opis bolezni v pismu, ako prem je bolnik od njera še tako odaljen.

Ako ste torej bolni, ali ako Vas drugi zdravniki niso mogli ozdraviti, ter želite v kratkem ozdraviti, poverite mu svojo bolezen, in jo obširno opišite, ter pismo na to pošljite edino le na:

Slovensko Zdravišče
DR. J. E. THOMPSON, 342 W. 27th St., NEW YORK.

Kako je gospod adjunkt rešil svojo čast.

—o—

I.

Okoli in okoli ozke dolinice, pokrite z mehko dihteče travo, so stale visoke bukve z gladkimi belimi debli in rogovilastim, košatim vejevjem. Izza listja se je bleščalo, kakor da bi se usipali na tla sami kristali. Ob robu kotline se je prikazoval smaragden studenec, ki se je polglasno šepetaje takoj spet izgubljal v tenkem curku med mahom in kamenjem. Od vseh strani je prihajalo tisto čudovito gozdno šuštenje in trepetanje, ki je bilo toliko skrivnostnejše in nemirnejše, kolikor tesneje se je ovijal mrak starodavnih debel in sivih poraslih skal, kolikor dalje in širje so segale sence s črnimi rokami. Od daleč je zvenelo trkanje detlovo — tu in tam so se zdaj pa zdaj začuli zategnjeni, tenki glasovi, kakor bi se kdo dotikal strun na goslih — velik, črn hrošč je krožil po dolini kakor v sanjah, in njegovo brenčanje se je spajalo v čudovito harmonijo z ena, komernim šumenjem studenca.

Gospod c. kr. sodni adjunkt Malar je stal v travi bos, gologlav in brez telovnika, v nedolžni zadregi, s pol čemernim, pol srečnim obrazom. Nanosnik mu je bil zdrsnil prav na konec nosa, levi del malih, svetlih brčic je štrlel navzgor, desni pa se je izgubljal v posameznih razstrtih skupinah nad ustnicami. Gosti, rjavi lasje so mu viseli nerodno po čelu in sencih, nekateri kodri pa so mu brezobzirno silili v skrbno zarezane kotelete.

"Jaz, najbolj izobražen, najduhovitejši človek vsega trga! . . . Da bi me kdo videl v takem položaju . . . In kljub temu — vrag vzemi vso izobraženost! . . . Jaz jo ljubim, to je neovržen faktum, in — basta!"

Zrak se je stresal kakor v valovih, in odmevalo je daleč po gozdu, za ternotek močneje in potem zopet tišje in tišje.

Gospod adjunkt se je zravnal na prste, pritisnil pesti ob bok in odgovarjal z mogočnim glasom: "Ho-o-o-o-oj!"

Obraz mu je bil zardel, oziral se je na vse strani s sklonjeno glavo in polodprtimi, naivno se smehljajočimi ustnicami. V grmičevju je zašumelo, kakor da bi se bilo zbudila plaha žival, počila je odkrhnjena, trhla vejica — dvoje okroglih, drobnih ročic je razgrnilo gosto razraslo leščevje — in ona je prihitela na plano v urnem teku, vsa rdeča in zasopljena.

"Ta Čuka, kam je bila zašla! Tako sem letala — poglej, ti, ali nisem vroča kakor ogenj! Le deni mi roko na obraz! . . . Zdaj pa sem jo zagnala tje za pregrajo; ne more nikamor! . .

Stala je tik pred njim in se ga oklepala za roko. Pod jopico so padale in se dvigale nežne, komaj razvele prsi; kratko, malo čez kolena segajoče krilo je plavalo in trepetalo na finih, valovitih črtah njenih ledij; gole nožice so bile rjave in razpraskane od trnja in bodičevja.

Gospok c. kr. adjunkt ji je gledal v o čiz ljubeznijo in razkošjem, prsti pa so se mu potapljali v zlato morje njenih las in se igrali z mehkimi, svilenimi kodri. Priklanjal se je vedno nižje, vedno bližje modremu žametu njenih oči; tam globoko za njim, v senci mehkih trepalnic, je vstajala gorka svetloba, rožnata in sinja in vijoletna — vstajala višje in se izgubljala v črnih oblakih — a hipoma so se zableščali novi, ozki žarki, kakor solnčni prameni skozi kostanjevo listje ob zahodu. Poljubil jo je bil že časih na čelo, na ustnice, na lica . . a kako bi jo poljubil na njene velike oči, prav na mehke punčice, da bi čutil njih gorkoto, da bi jim izpil žarečе solnce . . .

"In ti tako stojiš — kaj nočeš več? Oj, časa je še vse polno . . . Torej naprej; okleni se me! Zdaj že znam — skoro kakor ti."

Zavrtela sta se po travi v urnem valčku.

"Tra-la-la-la — trala la . . . "

Gospod adjunkt je pel z enakomernim, nosljavim glasom.

Naslanjala je glavo na njegove prsi, svetle, razpletene kite pa so se ji vile čez ramena in prsi.

Ob robu tratine je čepel v grmu mlad zajec, buljil vanja z velikimi, neumnimi očmi in stresal z ušesi; studenec je šepetal med mahovjem z libelami in metulji; veliki črni hrošč se je bil naveličal letanja ter sedel na visoko cvetko, ki se je zazibala pod silnim bremenom; detel je bil splezal že višje na drevo, trkal v navadnem taktu in čakal noči. Solnce se je zavilo v prašno meglo in je padalo na obzorju; njegovi žarki so postajali krvavi in so lezli po deblih vedno višje proti vrhovom.

Tinica se je zdrznila, pogledala na zahod in se izvila njegovemu objemu.

"Glej, pozno je že; končajva! . . . Čuka, Čuka, Čuka-a!"

Gospod adjunkt je šel v travo in si začel obuvati nogavice — ona pa je odhitela v grmovje.

II.

Adjunkt Malar je bil popolnoma pameten, razborit človek brez vsakih vzvišenih idealov, visoko letečih misli ali romantično nadahnjenih želj — skratka, bil je c. kr. sodni adjunkt v najboljšem pomenu besede. Vse Brezevje ga je visoko spoštovalo kakor človeka, ki nima nobenih nepotrebnih muh, hodi redno v pisarnico, kakor se spodobi, ob svojem času pije in keglja, ne ostaja zvečer nikdar čez deseto uro na cesti in občuje familijarno samo s finejšo družbo.

Zdaj pa je bil hipoma začutil, da živi poleg svojega pisarniškega še drugo življenje, tako nenavadnoin čudovito, da je stresal z glavo in pljuval pod mizo, kadar je premišljeval sam sebe trezno in brez predsodkov. Vsak čas mu je prišlo nehote na jeziv vprašanje: 'Kako se bo to končalo? Kaj bo iz tega?"

Toda bilo mu je neprijetno to vprašanje; pogledal je v stran, odložil pero in se zamislil v njene žametne oči, v njene nedolžne, za izrezano srajčko drhteče prsi, v njene polne, gorke, do komolcov rjave roke in snežnobele lakti . . .

Ko je odhajal iz gozda pa grapavem, kamenitem klancu, se je oziral nazaj in poslušal. Tam od daleč je zvenelo njeno petje — čist, tenak glas, kakor da bi prihajal iz srebrne strune

"Tam za goro, oj tam za goro

Škrjančki, škrjančki veselo pojo . .

Spominjal se je, kako se je tod izprehajal prvikrat sam in ves zamišljen v čudovite vozle orientalskega vprašanja. Sicer se ni brigal mnogo za politiko, za vnanjo še posebno ne; toda zdela se mu je potrebno, da zine časih med pošteno družbo kakšno pametno. Predno pa je v stvari govoril, jo je kot vesten človek resno in natančno pretehtal. In adjunkt Malar pač ni mogel nič za to, da je bilo v Brezovju prav ob tistem času orientalsko vprašanje na dnevnem redu.

Postal je za trenutek, snel nanosnik in se globoko oddahnil Pod njim na ravnini so se svetile bele hiše brezovške, po travnikih pa se je vila temna Brezovščica, skrita v senco vrb in topolov. Krog njega so se širili daleč na okrog pusti, valoviti lazi, ograjeni s trnjem in visoko razraslim leščevjem; na razpotjih ilovnatih, raz ritih klancev se je dolgočasila tu pa tam temnolista, rogovilasta tepka; in kakor bi bil zgrešil pot med neštetimi grapami in blatnimi jarki je priculjal iz kakšnega kota umazan studenec in se takoj zopet izgubil tiho med peskom in kamenjem. V daljavi so se bleščali visoki bukovi gozdi, zaviti v trepetajočo meglo solnčnega prahu . . . .

"Svetega Miklavža cerkvica,

Gori je namalana merkvica . . . "

— Kakor da bi bil zažvrgolel škrjanček prav blizu njega. In takrat jo je videl prvikrat; sedela je v senci pod visoko bukvo, Čuka pa se je pasla ne daleč ob meji.

Kako se mu je zgodilo v tistem trenutku, ni mogel nikdar razumeti. Ne da bi premišljal, je skočil preko meje in se mimogrede oprasnil po roki ob dolgo robido. Ona je vstala in gledala vanj z velikimi žametnimi očmi. In izpregovoril ni niti besedice. Prijel jo je za roko in poljubil na ustnice — silno in nezavestno . . .

Ni se spominjal, da bi jo bil videl kdaj poprej. — A še potem, ko je sedel poleg nje v senci in se igral z njenimi rokami, ji je gledal v oči in ponavljal srečen in pijan od ljubezni:

"Ti dušica moja, kako te ljubim . . ljubim . . . ljubim . . . "

Toda polagoma je izpustil njene prstke in zapeklo ga je v srce, kakor da bi bil storil kaj nepoštenega, pregrešnega, ko se je dotaknil teh nedolžnih, polotroških lic.

Ona je molčala; blažen in ob enem boječ smehljaj ji je plaval okrog ustnic. Gospod adjunkt je iskal besed toda položaj je bil tako nenavaden, da ni mogel najti nič umestnega. V glavi se mu je vrtelo, prihajale so mu na misel različne opombe, vljudni izgovori; domislil se je v zadregi celo orientalskega vprašanja — njegov jezik pa je ponavljal nehote vedno isto: 'Kako te ljubim . . . ljubim . . . "

In prihajal je pogostokrat; hitel je po srmih klancih, obstajal za hip in prisluškoval. Ona pa ga je pričakovala; stala je na prstih pod bukvo, držala roko nad očmi in se ozirala v dolino. In kadar je prišel, se ga je oklenila okrog vratu in se mu tako nedolžno in zaupno nasmejala, da si je ni upal poljubiti. Gladil ji je laske nad čelom in jo božal po licih.

Zavedel se je doceda šele tedaj, kadar je stopal med belimi brezovškimi hišami proti domu.

'Kakšna bajka, moj Bog, kakšna bajka! Kakor dva otroka . . . In nazadnje — kdo je, od kad je? Kaj ho čem z njo? Čemu se igram tako bedasto . . . ?"

Spomnil se je svojega vzvišenega smotra, da jo izobrazi in kolikor mogoče usposobi za "boljšo družbo". Kupil ji je črne nogavice, da ne bi gledal njenih rjavih, razpraskanih nožic; prinesel je s seboj nemško slovnico, s katero pa ni dosegel nobenih uspehov; zakaj na njegovo veliko žalost ni imela Tinica nobenega smisla za kakšno "resno stvar". Naposled jo je učil plesati ter žel velikanskih napredkov . . .

Oblila ga je rhečica, in s strahom je gledal okrog sebe, kadar se je spomnil v brezovški družbi tega svojega hvale vrednega delovanja.

Tinica pa je ležala tačas doma na postelji in njene ustnice so se smehljale. Videla ga je še vedno pred sabo in čutila na licih njegove vroče roke.

III.

Tu pa tam se je prizibala po poti debela kmetica v šumeči, zelenopikasti obleki, z molitvenikom in belim robcem v rokah. Pogledala je strmeč na gospoda adjunkta, se ozrle še enkrat za njim in nadaljevala svojo pot. Srečal je par deklet s širokimi, rdečimi obrazi in bujnorožnatimi rutami; šumele so molče mimo njega, si pritiskale robce na usta in se spogledovale s smehljajočimi, pol zatisnjenimi očmi.

Solnce se je vzdigalo izza gozda in zeleni bukovi vršički so goreli v bleščečih žarkih. Malinovo pa je ležalo še v senci pod njim, zakopano v globoki, razgrapani kotlini. Nizke, s preperelo, črno slamo krite koče so visele neredno razmetane po klancih in kamenitih, ozkih strugah hudournikov; nekatere so se skrivale med stare, temne hruške in kazale le tu pa tam košček umazano-belega zidu.

"Kakšno gnezdo!" je vzdihnil Malar. 'Kakor pokopališče!"

Odšel je bil iz Brezovja še pred solnčnim vzhodom. Ko je hitel po znanih potih proti Blatnemu dolu, se je namenil trdno, da konča to stvar, naj že bo kakorkoli.

"Večno vendar ne more trajati, in vrag vedi, kako bi še naposled prišlo . . . "

V gozdu je vstalo življenje; toda nje še ni bilo. — Trava je bila rosna in se polegla; zavihal si je bil hlače nad gležnje, čevlje pa si je bil premočil, da mu je bilo hladno v noge. — Časih je zetrepetala veja nap njim, in na klobuk in na suknjo se mu je usulo par debelih kapelj . . .

Ugibal je, kaj naj ji poreče, da je ne bi preveč užalil; kako naj ji pojasni svoje "stališče" in razloži svoje "nagibe in razloge". Toda kar mu je prišlo na misel, vse se mu je zdelo filistrsko in neumno. Sprva se je bil namenil, da ostane doma, ali pa da si izbere za jutranje in večerne izprehode drug kraj. Toda z nekim strahom je v tistem hipu zavrgel to misel.

'Ne, ne, tega ne . . . nikakor ne . . Videti jo moram in se posloviti . . . Oh moj Bog, to prokleto življenje . . "

Čemu je vzdihnil, tega sam ni vedel. Bilo mu je tesno; rad bi imel koga pri sebi, da bi se znesel nad njim. Vsak kamen, ob katerega je slučajno zadel z nogo, ga je nenavadno razljutil; s paliso se je maščeval nad robidami, ki so se ob potu dotikale njegove suknje.

Onkraj gozda ni bil prej še nikdar. Kadar je prišel prezgodaj, je čakal Tinice ob robu kotline, kjer sta imela zadnje čase plesne vaje. Danes pa je bilo rosno in dolgočasno. Šel je počasi naprej in zašel po kolovozu v Malinovo.

Zoprno mu je bilo, da je srečaval ljudi; zdelo se mu je, kakor da mu vsakdo hudomušno pomežiknil. Ob pogledu vegastih, polrazpadlih koč in zanemarjenih klancev mu je postalo še neprijetnejše; čutil se je zelo nesrečnega.

Hipoma je postal in se naslonil na leseno ograjo ob nizki koči z umazanim, očrnelim zidom in majhnimi okni.

"Na . . . tu imaš svojo ihto ti otrok! Ali te bom učila ubogati! Tu imaš, na, tu imaš svojo ruto, pa krilo, ti nehvaležnica! . . . Jaz te redim — hvali Boga, da te ne vržem na cesto . . . "

Čulo se je glasno ihtenje . . . trdi, nerodni koraki in ropot, kakor da bi kdo siloma prevračal par stolov.

"Druge pa gredo vse . . . vsako nedeljo . . . In jaz ostajam doma, zmirom . . . zmirom . . . "

" "Tiho!" "

Na cesto je stopila okrogla, nerodna ženska z veliko, rdeče obrezano knjigo in rožnim vencem v roki. Pod zmršenimi, sredi čela spojenimi obrvmi je dremalo dvoje medlih, mrtvih očes; mali nos se je izgubljal med zateklimi, mastnimi lici.

"Ali ti pokažem! . . . Jezus, taka ihta! . . . Pa le daj še tako! . . ."

Mrmraje, z visoko prrivzdignjenim krilom se je zibala po klancu navzgor.

Stopil je na prag. Vrata v sobo so bila na stežaj odprta — in za mizo je sedela ona, obraz z rokami zakrit. Oblečena je bila v zeleno, obnošeno krilo; pod vratom in na lakteh pa se je svetila izprana srajca, na rokavih tu pa tam s temnejšim platnom zakrpana.

Telo se ji je treslo od ihtenja, izza prstov pa se je prikazala časih svetla solza zdrknila je po roki navzdol in kanila na krilo.

Malar je pozabil v tem hipu vse svoje namene. In ko se je nagnil k nji in se dotaknil njene roke, ne bi bil živ človek prisodil njegovemu glasu toliko nežnosti in ljubezni.

'Tinica! Ne jokaj, Tinica!"

Na licih so se ji poznali še sledovi solz; toda kakor da bi jih bilo poljubilo solnce, so zasijale v mehkem smehljaju.

"In zdaj mi povej, kaj je bilo . . . To je tvoja mati, ki je ravnokar odšla?"

" "Oh ne . . . teta! In kakšna je! Noče mi kupiti ne krila, ne rute, in jaz ne morem k maši . . . To je tako . . . " "

Stisnila e ustnice, v očeh pa so se ji prikazale solze.

"In tvoja mati, kje je tvoja mati?"

" "Umrla je; oče tudi. Tega je že tako dolgo, da skoro ne pomnim več. Zdaj pa nihče več ne mara zame; teta je zelo huda, in jaz se je bojim." "

"Ti ubožica, ti dušica moja . . . "

" "Časih me je tako strah tukaj; ali če mislim, da si ti pri meni — je vse dobro . . ." "

Posadil jo je v svoje naročje in pritiskal k sebi in poljubljal; njene roke so mu počivale na rameh, in njena glava je slonela na njegovih prsih.

"Tako lepo je pri tebi . . . Jaz bi šla s tabo, stran od tod . . . "

" "Še malo dni, Tinica, in potem —" "

"In potem?"

" "Prideš k meni, stran od tod . . . " "

Malar je govoril v nezavesti, zaljubljen, kakor je nikdar do tega trenutka, omamljen od sreče in sočutja.

Solnce je prisijalo v Malinovo, ko je hitel po klancu proti gozdu. Ozrl se ni nikamor, mislil ni ničesar; telo pa mu je od trenotka do trenotka zatrepetalo, in prsi so se mu stiskale in širile; daleč za sabo je slišal veselo petje, in nevede je pričel glasno spremljati:

"Tam za goro, oj tam za goro . . "

Tinica je stala na pragu; pozabila je bila na nedeljo in na mašo in na novo krilo; v njenih očeh je trepetala mehka, mokra svetloba.

IV.

Malar je sedel v svoji sobi. Ura je odbila že dve čez polnoč. Na mizi je gorela svetiljka s širokim, modrim senčnikom, in to in tam, na tleh, na zofi, na robu belo pogrnjene postelje so dremali nje medli, rladni žarki. Gospod adjunkt je stiskal obraz v dlani, se naslonil spet na stol nazaj, vstal in hodil od stene do stene, da so škripale gladke deske pod njegovimi koraki.

"Jaz sam sem jo oblatil . . . Proklet ta večer!"

Videl je pred seboj rdeče, zabuhle obraze brezovške finejše družbe; dal jim je radovoljno svojo ljubezen, da so jo grohotaje in zabavljaje našemili v harlekina.

Davno so že šepetali zaupno po kotih: "Gospod adjunkt . . . ni sicer drugačen, kakor je bil doslej — toda kljub temu se mu pozna na očeh, na smehljanju, na vsaki besedi, da se mu je nekaj pripetilo . . . "

Teden dni pozneje so šli še dalje: "Gospod adjunkt je zaljubljen — to se pravi: resno zaljubljen . . . Pa kje jo je istaknil? To je vprašanje,, ki ga je treba rešiti!"

In brezovška elita je razvila svojo čast, da ga reši.

Predvčerajšnjim pa je raznesla dacarka zanimivo novico: "Znanje ima z neko deklo — kje in kako, to je še v megli . . . "

Na kakšen način je prišla dacarca do tega odkritja, ni vedela živa duša; tudi ona sama ne. Toda brezovška gospoda je bila kakor elektrizirana. Ugibanja, poizvedovanja je bilo polno na vseh koncih in krajih. In Malar je bil padel sinoči naravnost v to splošno vznemirjenost — tisti hip, ko je vstopil v gosposko sobo Dolarjeve gostilnice, je čutil vsakdo razgret in nemiren: "To je trenotek!"

Gospa davkarjeva je bila toliko spretna, da ga je zvabila poleg sebe, ne da bi bil kdo opazil njen trud in smoter.

Sprva se je le na redko zabliskalo iz težkih sivih oblakov; tu pa tam se je začula dvoumna opomba, je zazvenel iz nežnih ženskih ust smeh brez pravega vzroka.

Gospodu adjunktu je bilo nekako tesno; pogledal je zdaj tega, zdaj onega, povešal oči in pil. Toda kakor da bi ga bilo udarilo po sencih, se je hipoma zavedel: 'Odkrito je . . ."

V obraz ga je zapeklo in mokrino je začutil v očeh — od sramu ali srda, tega takrat ni vedel.

Kontrolor Smola je začel pripovedovati lepo povest o romantičnem mladeniču, kako vzdihuje po duhtečih travnikih in zelenih holmih za svojo ljubico, kakor sentimentalni španski ovčar z mandolino v roki in cvetjem v zlatih kodrih.

Malar se je smejal veselo in glasno kakor vsa družba, toda iz zadrege ni vedel, kam bi se ozrl, in pil je, da bi si zakril obraz. Obroč je bil odbit, in skrivnost se je polagoma jasnila na splošno radost in zadovoljnost.

Adjunkt se je kazal mirnega; toda vsako besedo svojo je čutil kakor klofuto na licih. Razlagal je svoje "ljubkovanje z neumno puneo" kot zabavno anekdoto, kakoršnih je časih treba, da se živci vznemirijo. Vestno je čuval, da se s kakšno neprevidnostjo ne bi osmešil "pred vsem svetom" . . . Gledal je, kako skrunijo nedolžni obraz njegove ljubice, njeno čisto dušo — kako vlačijo po blatu njegovo ljubezen. A ni si je upal braniti, da se ne bi osramotil. Smejal se je in govoril najglasneje, obenem pa se je studil samemu sebi . .

Dacarko je dušil kašelj od smeha, davkarica pa si je brisala oči z robcem in vzdihovala: "So was! Aber so was!"

"Sam sem jo oblatil!" si je ponavljal Malar bolan in prepadel, ko je hodil pozno v noči no svoji sobi. Negova ljubezen, njegova ljubica, napol še otrok, nedolžen in zaupljiv, njiju skrivni večerni sestanki, ves lepi, zeleni gozd in celo zapuščeno Malinovo — vse se mu je zdelo doslej kakor ovito v mehko, jasno solnčno svetlobo. Tako solnčno so živeli v starih pravljicah kraljevići s svojimi kraljičnami na belih gradovih . . A kako je pretrgal zagrinjalo! Oblatil je, kar je bilo lepega, in predenj je stopila naga njegova sebičnost . . .

Ko je hodil drugo jutro počasi proti Blatnemu dolu, je zapazil prvikrat, kako pusto je vse krog njega.

Valoviti, neskončni lazi, porasli z visoko, orumenelo travo — trnje in robidovje ob strmih klancih, posutih s sivim, ožganim kamenjem — tu pa tam visoko drevo z dolgimi, črnimi vejami in redkim, povešenim listjem — ne daleč pred njim samotni Blatni dol z bledim, na lahno šumečim bukovjem . . . vse zaspano, dolgočasno do smrti!

"In tako se je moralo končati! Kaj ostane zdaj . . .? Prokleti večer!"

Slišal je njeno petje in začel hitreje stopati. V prsih ga je žgalo, kakor da bi se mu dotikalo srca žareče železo.

"In vendar si prišel! Kako sem te čakala! . . . Poljubi me!"

Položila mu je roke okrog vratu, toda počasi so zdrknile po njegovih ramah navzdol, in plašna jih je pritisnila k svojim prsim. Smehljaj je izginil z njenih ustnic in oči so se ji od strahu razširile.

"Tinica, jaz sem prišel . . ."

Govoril je tiho in gledal v stran, da ne bi videl njenih oči. Očital si je: "Čemu sem prišel? Kaj delam tukaj še po vsem, kar se je zgodilo tam doli? . . . tega ni bilo treba . . "

"Prišel sem, da se poslovim . . ."

Odgovorila ni ničesar.

"Da se ne vidiva nikdar več."

Nagnila je glavo in povesila roke. Malarju se je meglilo pred očmi; zdelo se mu je . da se visoke bukve zibljejo, da se objemljejo.

'Daj mi roko, Tinica!"

Ona se ni genila; prijel jo je za roko; drobni prstki so ležali v njegovih hladno in mrtvo . . .

Nato se je obrnil in odšel počasi, ne da bi se bil ozrl. Na klancu je postal in poslušal. Iz gozda se je izvil tenak, trepetajoč glas:

"Tam za goro . . . oj tam za goro . . . "

Ali zamrl je tiho in bolestno, kakor se je rodil . . . Zavel je veter, in visoke bukve so zašumele in se nagibale . . .

Gospod adjunkt se je prijel za klobuk in hitel navzdol.

Velesrbske demonstracije u Splitu.

—o—

Minulo soboto po noči je dospelo iz Dubrovnika v Split neko srbsko pevsko društvo, ki potuje po Dalmaciji. Na pomolu je društvo pričakovalo po nalogu mestnega župana dr. Mihaljevića mestna godba in pa pristaši dr. Smodlake. Po slevesnem sprejemu in pozdravih se je množica s pevskim društvom podala po mestu; prišedši na starobeneško rivo je nekdo v množici zaklical: "Živela Velika Srbska!" kar je vzbudilo veliko navdušenje in Živijo klicev ni hotelo biti konca. Navedeni klic sta slišala tudi policijski komisar Persić in navzoči orožniški poveljnik. V kavarni Trocolli, kjer je meščanstvo pogostilo pevsko društvo, se je v imenu slednjega zahvalil nek srbski pop ter med drugim rekel: "Iz Belgrada sem s svojim društvom odpotoval na obisk v one pokrajine, kjer se srbsko diha in čuti, kjer ljudstvo srbsko misli. Po vsem, kar sem v Dalmaciji videl, sem prišel do prepričanja, da kraljevina Dalmacija srbsko diha, srbsko čuti in da njeno prebivalstvo srbsko misli. Naš vspeh v Dalmaciji je vspeh srbske pesmi in ob enem vspeh srbske misli." Z velikanskim navdušenjem je je meščanstvo pozdravilo ta govor, na kar je dr. Smodlaka pozdravil v imenu splitskega prebivalstva; še le v pozni uri so se ljudje razšli. Poročilu dostavlja korespondenca, da je namestništvo odredilo strogo preiskavo proti srbskim demonstrantom, ter vse kaže, da se res misli v Dalmaciji vprizoriti preganjanje velesrbstva. Mi se ne vtikamo v te vlahne odredbe, a čudimo se pa le, kako da se kar na enkrat zopet hoče Srbom stopati na prste v Dalmaciji, medtem ko se srbskih veleslavnosti v Bosni vlada z vsem oficijelnim sijajem udeležuje in tudi kaže sicer jako široko vest nasproti srbskim in velesrbskim pojavom. No, pa tudi po tem sumljivem dejstvu nočemo brskati, ampak prosimo vlado prav lepo, da jugoslovanski javnosti pove, zakaj tako popolnoma ignorira — velenemštvo?! Ako so velesrbski govori in klici nedopustni in kaznjivi — zakaj ne velenemški? V vsenemških glasilih je zlasti o priliki spomina na Sedan kar mrgolelo veleizdajniških sestavkov. Očitno in neprikrito se je tu pisalo, kako da mora prej ali slej zavladati nemška država povsodi, kjer se nemško govori, kako da morajo Nemci neprestano misliti in delati na to, a listi niti zaplenjeni niso bili. In kdo bi naštel vse prilike, ko se čuje vsenemške vzklike, ne da bi se kdo najmanj nad tem izpodtikal. A Srbom se hoče zdaj na enkrat zopet stopiti za vrat in jih preganjati, vsenemci pa nore dalje in store, kar hočejo. Tu bi bilo dobro malo pojasnila.

Aystr. Slovensko Bol. Pod. Društvo,

Ustanovljeno 16. januvarja 1892.

Sedež: Frontenac, Kans

GLAVNI ODBOR:

JOHN BEDENE, I. glavni predsednik.
MARTIN OBRZAN, II. glavni predsednik.
LEO HROMEK, glavni tajnik.
BLASIUS MOREJ, glavni blagajnik.
ALOIS SLAPSCHAK, glavni zapisnikar.

NADZORNI ODBOR.

PONGRAC JURSCHE, Mineral, Kans.
FRANK AUGUSTIN, Mineral, Kans.
FRANK STARCHICH, Frontenac, Kans.

GOSPODARSKI ODBOR.

FRANK MAUSER, Frontenac, Kans.
PETER WIRNSBERGER, Pittsburg, Kans
CHARLES STARINA, Mulberry, Kans.

POROTNI ODBOR.

JOSEF SVATTO, Carney, Iowa.
FRANK PREMK, Cherokee Kans.
FRANK SETINA, Yale, Kans.

Spominjajte se stare domovine in družbe

SV. CIRILA IN METODA

Zahtevajte in kupujte Ciril-Metodove smodke in vžigalice

Ako storite tako, spolnujete Vašo narodno dolžnost

Po slovenskih naselbinah, kjer trgovci ne prodajajo narodnega blaga, se prosijo slavna slovenska društva, da si ga nabavijo v svrho nadaljne razprodaje. Na ta način ne bi podpirali samo družbe sv. Cirila in Metoda, ampak bi tudi lahko vsako leto napravili lep dobiček za svoja društva.

Ciril-Metodove smodke razpošiljamo tudi posamemnikom širom Amerike in sicer 50 komadov za $2.00, 100 kom. za $3.60, fine havanske pa 50 komadov za $3.80, 100 kom. za $7.00 poštnine prosto.

Pojasnila dajejo in naročila sprejemajo glavni zalagatelji za Ameriko:

A. AUSENIK & CO. 82 CORTLANDT ST., NEW YORK, N. Y.

V STARO DOMOVINO SO SE PODALI:

Mile Dejanović iz Pueblo, Colo., v Petrovec; Anton Korošec iz Eveleth, Minn., v Cerknico; Simo Čuckovič, Savo Gojič in Nikola Čuckovič iz Little Falls, N. Y., v Glino; Matija Tanko iz Eveleth, Minn., v Sodražico; Fran Sekola iz Indianapolis, Ind., v Rudolfovo; Ivan Susnik iz Chisholm, Minn., v Kamnik; Martin Kos s soprogo in Leopold Kos iz Winter Quarters, Utah, v Radeče; Fran Bizjak iz Winter Quarters, Utah, v Blazovico; Ivan Juntes iz Winter Quarters, Utah, v Št. Janž; Fran Pražen iz Winter Quarters, Utah, v Zidan most; Ivan Tratnik iz Meadow Lands Pa., v Vrhniko; Ivan Lovšin iz Coshocton, Ohio, v Sodražico; Anton Mihelčič iz Eveleth, Minn., v Zamostec; Jurij Trhlen iz Chisholm, Minn. v Moravče; Jure Medved iz Export, Pa., v Vinico; Anton Kastelic iz Madria, N. Mex., v Litijo; Mihael Šuštaršič in Valentin Gorjup iz Cleveland, Ohio, v Ljubljano; Luka Lubičič iz La Salle, Ill., v Zagreb; Ivan Papež z družino iz McKinley, Minn., v Male Liplenje; Andrej Bavec iz McKinley, Minn., v Stari trg; Josip Plantan in Fran Jerič iz Pittsburg, Pa., v Rudolfovo; Josip Žic iz New York City v Reko; Mihael Žic iz St. Paul, Minn., v Reko; Pavel Car iz Seattle, Wash., v Cerkvenico; Peter Dudar iz New York City v Reko; Valentin Stankovič iz New York City v Reko.

Vsi ti potniki so kupili parobrodne listke pri tvrdki Frank Sakser Company, 82 Cortlandt St., New York.

Kje je JOSIP JURIČ? Doma je iz Št. Jakoba pri Savi, okraj Ljubljana. Za njegov naslov bi rad zvedel zato, ker mu imam nekaj važnega za poročati iz stare domovine. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, kje se nahaja, da mi naznani, ali pa naj se sam javi. — Frank Čebul, Klein, Mont.

OPOMIN.

Tem potom opominjam vse one, kateri mi kaj dolgujejo in je že preteklo precej časa, brez da bi se oglasili, da svoje obljube spolnijo vsaj do 15. okt. Če ne, sem jih primoran s polnim imenom obelodaniti v vseh slovenskih listih. Seveda marsikteri bode sedaj rekel, da sem slab človek, kar je bilo pa ravno nasprotno takrat, ko ste me pumpali.

John Knaus,
P. O. Box 50, Trenary, Mich.

OGLAS.

Moj namen je rojakom tukajšnjo okolico malo opisati in naznaniti, da tukaj dela družba Steel Plant novo rudotopilnico, ktera bode stala 25 milijonov dolarjev in v njej bode uposlenih od 12 do 15 tisoč delavcev. Družba je pa tudi v to svrho tam odmerila več lotov za delavce in so sedaj na prodaj. Lotov je že precej prodanih, ker ljudje prihajajo iz vseh krajev iste kupovati. Dobi se pa še nekaj lepih prostorov po jako nizkih cenah in pod zelo ugodnimi pogoji. Cena posameznim lotom je od $125.00 do $180.00; plača se pri nakupu od $25.00 do $35.00 in ostalo pa brez obresti po $5.00 in naprej.

Dragi rojaki, kteri imate denar, kupite si lote, ki so prav blizo topilnice, samo tri ali štiri bloke oddaljene in na prav lepem prostoru, ter jako vredni, ker bodo čez dalje dražji. Zagotavljam, da bode vsakemu žal, kteri bode zamudil tako lepo priliko. Te lotove kupiti je bolje, kakor pa imeti denar v banki naložen. Pridite in oglejte si, kako pridno se že dela in sicer že celo leto. Jaz sem pripravljen vsakemu pokazati to zemljo, kteri se le pri meni oglasi, in to brezplačno.

Pozdrav vsem rojakom po Ameriki.

Joseph Sharabon,
(24-26—9) Duluth, Minn.

HARMONIKE

bodisi kakoršnekoli vrste izdelujem in popravljam po najnižjih cenah, a delo trpežno in zanesljivo. V popravo zanesljivo vsakdo pošlje, ker sem že nad 16 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravek vzamem kranjske kakor vse druge harmonike te računam po delu kakoršno kdo zahteva brez nadaljnih vprašanj.

JOHN WENZEL

1017 E. 62nd St., Cleveland, O

Drobnosti.

KRANJSKE NOVICE.

Delavsko gibanje. Dne 10. t. m. se je z južnega kolodvora v Ljubljani odpeljalo v Ameriko 12 Macedoncev in 6 Hrvatov. 7 Hrvatov je šlo v Inomost, 19 se jih je povrnilo v Zagreb.

Postojna v temi. Dne 8. t. m. se je pokvarila v Postojni električna naprava, ki razsvetljuje celo mesto. Ker je večja napaka nastala še v elektrarni, je bila cela Postojna ves večer brez luči.

Kanalizacija Postojne. Te dni so dovršili glavni del kanalizacije postojnskega mesta. Polagoma dobi celo mesto moderno kanalizacijo.

Zvišanje pokojnine za stare rudarje. Kakor se poroča, se bo pokojnina starih idrijskih rudarjev zvišala za 40%. Kljub temu, da odsedaj naprej ne bodo več dobivali žita brezplačno, se bodo njih dohodki zvišali za 40 do 100 kron na leto.

Umrl je v Kandiji pri Novem mestu abiturijent Alojzij Petrič, ki je hotel sedaj vstopiti na tehniko. — Umrl je v Podgori pri Št. Vidu posestnik in sedlar g. Alojzij Bitenc, star 76 let.

Odnod tržaških velcizdajnikov v Gradec. Dne 10. sept. zjutraj so peljali mimo Ljubljane pred graške porotnike iz Trsta še osem radi veleizdaje obtoženih Lahonov. Bili so: Fran Mosettig, Josip Barison, Ferdinand Noullian, Adolf Conighi, Angelo Favot, Renato Gioppo, Josip Kirchdorfer in Cesare Deperis.

Preosnova ljubljanskega deželnobrambovskega polka. Poročali smo že, da premeste del ljubljanskega deželnobrambovskega polka na italijansko mejo. Reorganizira se polk dne prvega marca 1911. Polkovno poveljništvo se premesti v Gorico. Polk sam se bo nazval goriški polk. V Ljublajni se ustanovi novi polk. Sedanji ljubljanski deželno-brambovski polk bo imel kot polk cesarskih lovcev tri bataljone. Cesarski strelci bodo po tej reorganizaciji šteli 16 bataljonov s 50 sotnijami.

Ljubljanska kreditna banka naznanja, da izplačuje 1. oktobra t. l. zapadajoče kupone 4½% in 4% nih komunalnih in železniških obligacij Deželne banke kraljevine Gališke že 27. t. m. pri svoji blagajni v Ljubljani in njenih podružnicah: Split, Celovec, Trst, Sarajevo.

Ljubljanska predilnica modernizirana. V ljubljanski predilnici izvrše temeljito reorganizacijo vseh tehniških naprav. Postavijo parno turbino s 500 konjskimi silami. Tovarna dobi električno moč pri obratu kakor tudi namestu sedanjega plina za razsvetljavo. Dotične načrte je že izdelala tvrdka Siemens in Schuckert. Prav je, da se izvrši, ker to bo v korist delavstva.

Prememba posesti Fr. Dolene je prodal svojo hišo na Starem trgu v Ljubljani št. 1 podjetnemu trgovcu Olupu za 69.400 K.

Napačni policijski agent. Te dni je prišel v neko gostilno v Kolodvorski ulici v Ljubljani 26-letni privatni uradnik Ivan Gratz iz Nemškega Lozovca in tam napravil na jedi in pijači 4 K 60 vin. dolga. Ko so ga prijeli za plačilo, se je izdal za policijskega agenta. Poklicali so na to policijskega stražnika, kateri ga je aretoval. Izročili so ga sodišču.

Ubegli tat. Pred kratkim je ukradel 31-letni hlapec Franc Pavlič iz Mekinj, ki je bil uslužben pri nekem tukajšnjem trgovcu svojemu sohlapcu 2 srebrni uri in tri verižice, gospodarju je pa poneveril 25 K denarja, nakar je pobegnil.

Gerlovič proti dr. Fettich-Frankheimu. 9. t. m. dopoldne je bila pred okrajnim sodiščem razprava proti odvetniškemu kandidatu dr. Fettich-Frankheimu, ki ga je tožil vladni policijski agent Gerlovič radi razžaljenja časti. Gerlovič je namreč dne 22. avgusta nagovoril plakaterja Mateliča, ki se je pred justično palačo razgovarjal z dr. Fettich-Frankheimom ter mu sporočil, da je prepovedano plakatirati Hribarjeve lepake. Dr. Fettich-Frankheim pa je pri tej priliki rekel Gerloviču razžaljive besede: "Kaj si organi deželne vlade vse dovoljujejo, kar na ulici ustavljajo moje klijente." Rekel je tudi Gerloviču, naj se legitimira, ako ima kak ukaz od deželne vlade. Priči Peter Matelič in knjigovodja Viktor Oblak sta le deloma potrdila obtožnico, češ, da se ne moreta spominjati, kaj je dr. Fettich-Frankheim govoril. Obtožencev zagovornik je bil dr. Novak. Dr. Fettich-Frankheim je bil obsojen na 10 K globe ali 24 ur zapora v slučaju neizterljivosti. — Gerlovič je ona zvezda, ki je ob septemberskih izgredih najbrutalneje nastopil proti Slovencem, dasi je mož čam Slovenec, rojen v kostanjeviški okolici na Dolenjskem in ne zna niti Nemško, ali je eden onih ki proda svojega brata tujcu za komad kruha, samo da vdovolji svoji pohlepnosti.

PRIMORSKE NOVICE.

Smrtna kosa. 10. t. m. zjutraj je umrla gospa Marija vdova Štrekelj, rojena Pavletič.

Brambne meje. V Brdih bodo nastavljeni odslej po šest meseccev stalno vojaki, določeni za brambo meje.

Županu ukradena zlata ura. Pri znanih demonstracijah v Trstu so tržaški iredentovci nosili tržaškega župana na rokah. Sedaj se pa govori po Trstu, da je bila pri tem županu ukradena zlata ura. Tisti, ki je pri tem najmiran, je tržaški župan dr. Valerio.

Železnica Gorica — Červinjan. Koncesija za zgradbo te železnice je došla. Gradila se bo po prvotnem načrtu dež. odbora. Postaja v Gorici bo blizu tovarne Weis na levem bregu Soče. Postaja bo potem v Podgori, Ločniku, Šlovrencu, Gradišču, Marijanu, Romansu, Tapoljanu, Ajelu, Sacileta in Červinjanu.

Železniška zveza od Štanjela-Kobdil čez Štorje do Divače. C. kr. ministrstvo avstrijskih železnic je obvestilo deželni odbor meseca junija t. l., da je ukazalo napraviti splošen načrt za železniško progo od Štanjela-Kobdil. čez Štorje na Divačo. Izdelek gorenjega načrta je bil poverjen inženirju Maksu Piche u Pragi z naročilom, naj takoj pričen s potrebnimi deli za trasiranje proge. Deželni odbor je obvestil o tem prizadete občine s povabilem, naj skrbijo, da bo inženir nemoteno izvršil poverjeno mu nalogo. Danes je splošen načrt te železniške proge končan in nadejati se je, da se bodo precej določile komisije, ki naj pregledajo traso in določijo postaje s tem namenom, da se bodo lahko napravili podrobni načrti in se bo izpeljalo delo.

ŠTAJERSKE NOVICE.

Kako je daleč od Ljubljane do Zg. Polskave. Natančno računano je od Ljubljane do Zgornje Polskave na Sp. Štajerskem ravno šestnajst dni, torej še enkrat tako daleč kot je od Ljubljane do Amerike. Da je to resnično, dokazuje pošta na Zg. Polskavi, ki dostavlja "Slov. Narod" tamkajšnjim naročnikom šele 16 dni potem, ko je bil v Ljubljani oddan na Pošto. Pripomniti pa je treba, da temu menda ni toliko vzrok pošta na Zg. Polskavi, kakor nemški zagrizenci na Pragerskem, ki pošiljajo slovenske pošiljatve nalašč ne vse strani, samo ne tja, kamor so naslovljene.

Štajerski deželni zbor. Torej je vendar res, da se vrše pogajanja zaradi opustitve slovenske obstrukcije v štajerskem deželnem zboru. Dotična pogajanja so se vršila pri namestništvu v Gradcu in je pri njih zastopal slovenske klerikalne poslance dr. Korošec.

Iz Žalca. Hlapec Josip Gril je ukradel g. F. Peklu v Žalcu kolo, vredno 250 kron in še nekaj drugih predmetov. Tatu so že prijeli in izročili okrožni sodniji v Celju.

Otvoritev "Slovenskega Doma" v Št. Ilju. Dne 9. t. m. je "Slovenska Straža' otvorila ponosni "Slovenski Dom" v Št. Ilju. Udeležba je bila ogromna. Iz Suedmarkhofa so poizkušali nemško-nacionalni razgrajači izzvati izgrede, pa je bilo brezuspešno. Slavnost se je izvršila na čast in ponos Slovencev. Na slovenski strani je bil vzoren red, veliko navdušenje.

HRVAŠKE NOVICE.

Ban dr. Tomašić in Fran Supilo. — Bivši poslanec v hrvaškem saboru priobčuje v "Novem Listu" vsebino pogovora, ki ga je imel z banom dr. Tomašićem. Pri tem razgovoru je dr. Tomašić naglašal, da je Supilo napravil veliko napako, ker se ni zopet vrnil v koalicijo, češ, da bi se v tem slučaju marsikaj ne bilo zgodilo v koaliciji, kar je imelo za to slabe posledice. Končno je ban Supilu predlagal, naj opusti svoje opozicijonalno stališče in naj zopet vstopi v hrvaško-srbsko koalicijo, v katerem slučaju bo lahko igral veliko vodilno ulogo v konservativni politiki, in imel priliko storiti mnogo uspešnega za domovino. Supilo ni dal banu na to ponudbo nobenega definitivnega odgovora, marveč si je stvar temeljito premislil ter na to banu odgovoril v posebnem pismu, v katerem mu je naznanil, da njegove ponudbe ne more vsprejeti, češ, da ga vse njegovo bistvo sili k temu, da se bori proti vladajočemu sistemu, pod katerim sedaj trpi hrvaški in srbski narod..

Cigani napadli avtomobil. Minoli teden so cigani Hudorovići blizu Zagreba iz zasede streljali na avtomobil, v katerem se je peljala žena bana Tomašića in njena sestra. Cigane so že prijeli.

50-letnica hrvaškega gledališča. — 24. novembra letos bo 50 let, odkar ima Zagreb svoje stalno hrvaško gledališče. Preje se je menjevaje igralo nemško in hrvaško. Ob tej priliki izide obširna spomenica s študijo dr. Milana Ogrizoviča; 24. novembra se bo vršila tudi slavnostna predstava.

V Zagrebu aretovan Kranjec. Te dni so prijeli v Zagrebu Antona Vajdeca, doma iz Zagorja na Kranjskem. Mož ni znal razločevati med svojim in tujim blagom. Vlomil je namreč v klet trgovca Ferusa ter si prilastil blazino, ki je vredna 30 K. Ker ni imel v žepu evenka, je sklenil blazino zastaviti. Napotil se je v zastavljavnico. Toda mož ni imel sreče. Med tem so že odkrili tatvino ter jeli zasledovati tatu. Zagrebški redarji so prebrisani ljudje in so takoj uganili, da bo najbrže ukradena blazina takoj potovala v zastavljavnico. In niso se motili. Prav, ko je hotel Vajdec prestopiti prag zastavljavnice, ga je zgrabila roka pravice. Oddali so ga dež. sodišču.

Cvetovi so padali . . .

Spisal **Ferdo.**

Bila je pomlad. Ozelenele so trate, ozelenela so drevesa in čez vse je legla jasna pesem pomladi. Globoki, mračni gozdovi so zašumeli v njej in vsi lesovi so bili polni drznih akordov, tja do horizonta, kjer so cvetoče smreke nalik okrašenim stebrom podpirale visoki nebesni obok. Cvetovi so padali čez vso dolino in livade so vzcvetele. Ptise so se vrnile in gozd je oživel. Jasno nebo se je razpenjalo nad vso zemljo v pomladni iahkoti. Vstajenje se je širilo povsod. S solncem propojene in s cvetjem prepletene so šumele dobrave v veesli solnčni pesmi in ozračje je odmevalo v lahnih, neslišnih akordih . . . .

Bilo je lepo popoldne. Gospa Marija je šla na pokopališče, da zopet enkrat po dolgi zimi obišče grob svoje hčerke.

Gospa Marije je bila mlada vdova, stara komaj trideset let. Njena lepota in njena vitka, vsekakor polna postava, sta privabili mnogo snubcev, ki jih je pa ona vse hladno odklonila .Hotela je ostati v miru.

I.

Gospa Marija je imela žalostno mladost.

Njeni stariši so bili zelo bogati. Obdajali so jo že v mladih letih s potratnim bleskom, da bi vsejali v otroško srce seme aristokratske ošabnosti in ponosa. Toda to se jim ni posrečilo.

Marija je bila že od mladih nog tiha in skromna. Ogibala se je večjih družb. Najraje je mislila. Skoro vedno je sedela v svoji sobici, glavo oprto na roke, in premišljevala. Včasih jo je papa vprašal:

"Marija, o kom pa tako premišljuješ?"

"Mihlim o svojem življenju," mu je odgovorila mala Marija, če ravno sama prav za prav ni vedela, kaj to pomeni.

Njena trnjeva pot se je pričela v devetnajstem letu. Oglasil se je bogat snubec in stariši so jo primorali, da se je ž njim poročila.

Marija se je branila svojega moža, a drugega tudi ni ljubila. Sploh je ljubav poznala le iz knjig. Ko je brala romane, tedaj se ji je porodilo v duši nevtešljivo hrepenenje po ljubezni. Predstavljala si jo je kot jasno, solnčno jutro, jutro na poljani, ko se na cvetkah zaiskri rosa v mavričnih barvah, ko zapoje prvi ptiček in ko čez vse zapihlja lahen jutranji zefir. Predstavljala si je ljubezen kot najslajšo pesem, najslajši akord, ki zazveni in polagoma zamre v daljavah . . .

Njen mož je bil veletrgovec. Njena duša je bila prenežna in previsoka, da bi jo zamogel umeti. Marija pa je takoj čutila, da ji on ne more dati tega, po čemer je tako hrepenela, da ji ne more dati čiste, svete ljubavi. In vsled tega je sovražila svojega moža. Odtujila se je svetu in v samotnih urah je neutolažljivo plakala po izgubljenih sanjah. Spoznala je življenje in spoznala je, kako zaman je hrepenela po nedosežnih višinah, pa je molčala. Nikomur ni tožila svoje brezupne bolesti.

Čez dve leti je Marija porodila hčerko. Ni je bila vesela, kakor so to druge matere, ampak z otožnim smehljajem na ustnih je vzela otroka v naročje in rekla:

"Ubogo dete, zakaj si se rodilo!"

Zdravnik jo je začudeno pogledal:

"Zakaj govorite tako, gospa?"

"Žalibog je resnica," mu je odgovorila ona. "Glejte! Čaka še tega otroka življenje, pomislite, težko življenje! In li vi veste, kaj se pravi živeti? Li veste, kaj se pravi v bolesti in obupu živeti?"

"Pomirite se, gospa," ji je prigovarjal zdravnik.

"Ah, gospod, jaz sem mirna! Tako mirna, kakor še nikoli. Najraje bi umrla. Ah, rešena vseh bolesti in vse tuge! Vse bi šlo mimo mojega groba, vse do mrzle smrti. Kajti pri meni bi bilo življenje . . ."

"In otrok?" je pripomnil zdravnik, misleč, da bo s tem spomnil mlado ženo njenega stanu.

Marija ga je vprašujoče pogledala, nato se je ozrla na otroka, ki je spal na njenih rokah in rekla:

"Glejte, ta angeljček bi šel z menoj. Kamor bi šla mati, tja bi šlo tudi dete. Če bi šla mati v rešitev trpljenja, potem bi šlo tudi dete ž njo. Saj smrt je rešitev vsega zla. In kje morem pustiti svoje lastno dete v slabšem življenju, dočim grem sama v boljše?"

Marija je vtihnila.

II.

Počasi so tekli dnevi Mariji. Dol gočasni, vedno enaki so bili, brez vsakih izprememb. S časom se je Marija navadila na nje in se vdala v popolno resignacijo. Starišev ni nikdar obiskala, z možem skoro nič ni govorila in svojega deteta se je ogibala.

Ko je namreč spoznala, da ne bo umrla in da živi z njo vred še dete, tedaj se je čutila krivo pred svojim otrokom. Štela si je v najhujše zlo, da je mali Idi dala življenje, ker s tem jo je, po njenem mnenju, pahnila v nesrečo, v svet in njega trpljenje in bolest. Večkrat je dejala:

"Jaz sem kriva, da bo trpela moja Ida in okušala bridki sad sveta. Grešila sem zoper svojega otroka, ker sem ga pahnila v življenje."

In pri vsem tem je ljubila malo Ido bolj, kakor more ljubiti kaka mati svojega otroka. Z nadnaravno ljubeznijo je čuvala nad njo, da se ji vsaj, dokler bode sama živa, ne pripeti kako zlo od strani sveta. Ljubila je Ido z ljubeznijo, porojeno v bolesti in spoznanju. In to je najvzvišenejša ljubezen.

Toda njen soprog ni razumel te njene bolesti. Mnogo višje je Marija stala od njega, nego da bi jo mogel umeti. Zaradi tega je trdil, da je ni slabše matere, kakor je njegova žena.

Ida je hodila vedno le s papanom na izprehod. Tu ji je počasi veepljeval v mlado srce sovraštvo do matere. Včasih je dejal:

"Idica, ah kakšna je tvoja mama!"

Ida ga je vprašujoče pogledala.

"Glej," je nadaljeval papa, "nikdar se nič ne zmeni za te in sploh te celo nikdar ne pogleda. Nisi ji všeč. Mene tudi ne mara. Veš, to je grda žena, ki hoče tebi in meni slabo. Boj se je!"

"Zakaj pa?"

"Ah, Ida! Hudobna je tvoja mati, ki hoče, da bi ti umrla. Ali bi rada umrla?"

"Ne, ne, papa!" je zaklicala Ida.

"No vidiš, mama ti pa želi smrt. Še sama te bode umorila. Večkrat je že rekla: "Ah, da naša Idica sploh živela ne bi, pa bi bila srečna." Ali misliš tudi ti tako?"

"Ne, papa! Jaz hočem živeti. Saj je tako prijetno. Kako pa, da je mama takih misli?"

"Iznebiti se te misli!"

"Pa zakaj?"

"Jaz sam ne vem! Saj mene tudi ne more videti. Najraje bi . . . "

"Že vem, že vem! Oj, kako je to strašno!" in Ida si je tiščala ušesa.

Tako se je Ida vedno bolj odtujevala materi. Marija je z bolestjo to opazovala, toda pomagati ni mogla. Otrok je ni ljubil več. Vsled tega pa se je še z večjo strastjo udala svojim samotam in časih je ure in ure prerišljevala, s čim je zaslužila to svoje zlo. Časih si je že mislila sama se bi zadati mrt, a vedno je odstopila od tega namena, ko se je spomnila:

"Kaj pa Ida?"

In če ravno je vedela, da ni več njena, je vedno v svoji največji bolesti in obupu pomislila na — Ido. To ji je bilo v tolažbo.

Ko je Ida prestopila v sedmo leto, je zbolela.

V zgodnji spomladi sta šla s papanom na izprehod. Ko sta domov prišla, je davilo Ido v grlu in morala je v posteljo. Papa ni vedel zdravniku nič natančnega povedati.

Tri dni je ležala Ida. Tretji dan se je bolezen shujšala. Marija se vse tri dni ni ganila od Idine posteljice, toda Ida je le vedno klicala očeta, za Marijo ni marala.

Tretji večer Idine bolezni je šel njen papa ob šesti uri v gostilno. Marija je ostala sama doma. Okoli sedme ure se je Ida prebudila iz omotice in jela klicati s slabim glasom:

"Papa! Čuješ, moj sladki papaček? Pridi, prosim te! Tvoja Idica te kliče. Ona grda žena sedi pri moji postelji! Pridi, moj zlati, dobri, nad vse dobri papa in jo odpodi stran!"

Marija bi najraje vpila od bolesti. Skušala je otroka pomiriti, toda Ida je prosila z vedno milejšim glasom, tako, da so se Mariji orosile oči. Ko je bolnica videla, da očeta ni, tedaj je zbrala vse svoje moči, pokleknila na postelji, dvignila suhi ročici proti vratom in pričela plakati:

"Ah, moj očka! Tako bolna je tvoja Ida, tako zelo bolna. Pridi, odpodi to grdo ženo stran in reši me smrti. Slišiš, jaz ne maram umreti. Papaček, usmili se me! Pridi. Idica te kliče!"

Otrok je onemogel. Počasi je nagnil glavico na stran, povesil ročice in omahnil na blazine. Nekoliko časa je nepremično ležal, potem pa je še enkrat odprl oči, prav milo pogledal proti vratom in dihnil komaj slišno:

"Papa, zakaj ne prideš?"

Nato je Ida umrla.

Dolgo je Marija topo strmela na mrtvo Ido, nato so ji solze zalile oči in v divji bolesti je celo noč trpkovito plakala.

* * *

Kmalu po Idinem pogrebu se je Marija ločila od svojega moža, ker ni mogla vztrajati pri človeku, ki ji je vzel najdražje.

Ker Ide ni imela več, je s tem večjo ljubezijo ljubila njen grob.

* * *

Marija je zavila na pokopališče. Tudi tu so že vzcvetele cvetlice na grobovih in tudi tu sem so padali cvetovi, ki jih je trosila pomlad. Vse je bilo praznično, tiho in mirno, samo ciprese so šuštele in šelestele v pritajenem šepetanju.

Cvetovi so padali in kakor bi padali v Marijino dušo, tako je vzcvetela v njej cvetka pomladnega miru in pokoja . . . .

POZIV.

Podpisani opominjam vse one, kterim sem posodil denar takrat, ko so bili v sili, da mi v teku enega meseca vrnejo, ker takrat potrebujem večjo svoto denarja.

Anthony Marinčič,
8101 Aetna Road, S. E., Newburgh,
(24-26—9) Cleveland, O.

Cenik knjig,

katere se dobe v zalogi

Slovenic Publishing Company

82 CORTLANDT ST., NEW YORK, N. Y.

MOLITVENIKI.

DUŠNA PAŠA, broširana 60¢
JEZUS IN MARIJA, vezan v slonokost, $1.50.
JEZUS IN MARIJA, vezan v platno 50¢.
KLJUČ NEBEŠKIH VRAT, vezan v slonokost, $1.50.
MALI DUHOVNI ZAKLAD, šagrin, zlata obreza 90¢.
POBOŽNI KRISTJAN, fino vezano 85¢.
RAJSKI GLASOVI, fino vezano z zlato obrezo 40¢.
SRCE JEZUSOVO, broširana 60¢.
SKRBI ZA DUŠO, zlata obreza vez. $1.—, fino vezano $1.20.
SVETI ROŽNI VENEC, 50¢.
SVETA MAŠA, v usnje vez. zlata obreza 75¢.
SVETA URA, v usnje vezana zlata obreza $1.20.
VODITELJ V SREČNO VEČNOST, vez. zlata obreza 90¢.
VRTEC NEBEŠKI, v platno vez. 70¢ slonokost imit $1.50.

POUČNE KNJIGE:

ABECEDNIK SLOVENSKI vez. 20¢
ABECEDNIK NEMŠKI, vezan 20¢.
AHNOV NEMŠKO — ANGLEŠKI TOLMAČ, 50¢.
ANGLEŠČINA BREZ UČITELJA, 40¢.
EVANGELIJI, 50¢.
ČETRTO BERILO, 40¢
GRUNDRISS DER SLOVENISCHEN SPRACHE, vezan $1.25.
HRVATSKO - ANGLEŠKI RAZGOVORI, veliki 50¢.
KATEKIZEM, mali 15¢, veliki 40¢.
HITRI RAČUNAR, 40¢.
MALA PESMARICA, 30¢.
NAVODILO KAKO SE POSTANE DRŽAVLJAN ZJED. DRŽAV, 5¢.
PESMARICA GLASBENE MATICE fino vez. $1.50.
PODUK SLOVENCEM, KI SE HOČEJO NASELITI V AMERIKO, 30¢.
PRVA NEMŠKA VADNICA, 35¢
ROČNI ANGL.-SLOV. SLOVAR, 30¢
SLOVAR SLOV .NEMŠKI (Janežič-Bartel) nova izdaja, $3.00
SLOVARČEK PRIUČITI SE NEMŠČINE BREZ UČITELJA, 40¢.
SLOVENSKA KUHARICA, Bleiweiss vez., $1.80.
SPRETNA KUHARICA, broš., 80¢.
ZGODBE SVETEGA PISMA STARE IN NOVE ZAVEZE, 50¢.
ZBIRKA LJUB. IN ŽENITOVALNIH PISEM, vel. 40¢.

ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE:

ANDREJ HOFER, 20¢.
AVE MARIJA, 20¢.
AVSTR. EKSPEDICIJA, 20¢.
AVSTR. JUNAKI, vez. 90¢, broš. 70¢.
BARON TRENK, 20¢.
BELGRAJSKI BISER, 15¢.
BENEŠKA VEDEŽEVALKA, 20¢.
BOJTEK, V DREVO VPREŽEN VITEZ, 10¢.
BOŽJA POT NA BLEDU, 15¢.
BOŽIČNI DAROVI, 15¢.
BRATRANEC, burka v enem dejanju, 20¢.
BUCEK V STRAHU, 25¢.
CAR IN TESAR, 20¢.
CERKVICA NA SKALI, 15¢.
CESAR FRAN JOSIP, 20¢.
CESARICA ELIZABETA, 15¢.
CIGANI, malomestna šaloigra, 40¢.
CIGANOVA OSVETA, 20¢.
CVETINA BELOGRAJSKA, 40¢.
CVETKE, 20¢.
ČAS JE ZLATO, 20¢.
ČITALNICA PRI BRANJEVKI, burka, 20¢.
ČRNI BRATJE, 20¢.
DAMA S KAMELIJAMI, fino vez. $1.20.
DARINKA, MALA ČRNOGORKA, 20¢.
DETELJICA, ŽIVLJENJE TREH KRANJSKIH BRATOV, 20¢.
DEVICA ORLEANSKA, 30¢.
DOKTOR HRIBAR, veseloigra, 20¢.
DOMA IN NA TUJEM, 20¢.
DVE ČUDAPOLNI PRAVLJICI, 20¢
DVE POVESTI, 20¢.
ELIZABETA, 30¢.
ENO LETO MED INDIJANCI, 20¢.
ENO URO DOKTOR, veseloigra, 20¢
ERAZEM PREDJAMSKI, 15¢.
ERIE, 20¢.
EVSTAHIJA, 15¢
FABIOLA, 60¢.
FRA DIAVOLO, 30¢.
GENERAL LAVDON, 25¢.
GEORGE STEPHENSON, oče železnic, 40¢.
GOLOBČEK IN KANARČEK, 15¢
GOČEVSKI KATEKIZEM, 20¢.
GOZDOVNIK, dva izt. skupaj 70¢
GRIZELDA, 10¢
GROF MONTEKRISTO, dve knjigi fino vezane, $4.50.
GROF RADECKI, 20¢.
GROFICA BERAČICA, 100 zv. $6.50
GUY DE MAUPASSANT, NOVELE, $1.20.
HEDVIKA, BANDITOVA NEVESTA, 20¢.
HILDEGARDA, 20¢.
HIRLANDA, 20¢.
HUBAD, pripovedke, I., II. in III. zvezek po 20¢.
IZLET V CARIGRAD, 40¢.
IZDAJALCA DOMOVINE, 20¢.
IZANAMI, MALA JAPONKA, 20¢.
IZGUBLJENA SREČA, 20¢.
IVAN RESNICOLJUB, 20¢.
IZIDOR, POBOŽNI KMET, 20¢.
JAMA NAD DOBRUŠO, 20¢.
JURČIČEVI SPISI, 11 zv. umetno vezano po $1.00 zvezek.
JAROMIL, 20¢.
KAKO POSTANEMO STARI, 40¢.
KAR BOG STORI JE VSE PRAV, 15¢.
KNEZ ČRNI JURIJ, 20¢.
KRIŠTOF KOLUMB, 20¢
KRVAVA NOČ V LJUBLJANI, 40¢
KRVNA OSVETA, 15¢.
KRALJICA DRAGA 20¢.
LAŽNJIVI KLJUKEC, 20¢
LEBAN, 100 beril. 20¢.
LEPA NAŠA DOMOVINA, 25¢
MAXIMILJAN I. CESAR MEHIKANSKI, 20 .
MALI VITEZ, 3 zvezki skupaj $2.25
MALI VSEZNALEC, 20¢.
MARIJA, HČI POLKOVA. 20¢.
MARJETICA, 50¢
MATERINA ŽRTEV, 50¢.
MEDVED, SNUBAČ, veseloigra, 20¢
MIKLOVA ZALA, 30¢.
MIR BOŽJI, $1.00
MATI BOŽJA NA BLEJSKEM JEZERU, 15¢
MIRKO POŠTENJAKOVIČ, 20¢
MLADI SAMOTAR, 15¢
MLINARJEV JANEZ, 40¢
MRTVI GOSTAČ, 20¢
MARRYAT, MORSKI RAZBOJNIK $1.00.
MUČENIKI, A. Aškerc, elegantno vezan, $2.00.
MUSOLINO, 40¢
NA INDIJSKIH OTOKIH, 25¢
NAJDENČEK, 20¢
NA PRERIJI, 20¢
NARODNE PESMI, Žirovnik, 3 zvezki, vez. vsak po 60¢
NARODNE PRIPOVEDKE za mladino, 4 zvezki, vsak po 20¢
NASELJENCI, 20¢
NASELNIKOVA HČI, 20¢
NAŠ DOM, 3 zvezki, vsaki 20¢
NA VALOVIH JUŽNEGA MORJA, 15¢
NEDOLŽNOST PREGANJANA IN POVELIČANA, 20¢
NEZGODA NA PALAVANU, 20¢
NIKOLAJ ZRINSKI, 20¢
NOVELA, $1.20.
NARODNA BIBLIOTEKA, I. II. III. in IV. zvezek, zvezek po 25¢
OB TIHIH VEČERIH, $1.50.
OB ZORI, 70¢
ODKRITJE AMERIKE, vez. $1.00.
PAVLIHA, 20¢
PARIŽKI ZLATAR, 20¢
POEZIJE FRANCETA PREŠIRNA, $1.00.
POTOVANJE V LILIPUT, 20¢
POSLEDNJI MOHIKANEC, 20¢
POŽIGALEC, 25¢
PRAVLJICE, Mayer, 20¢
PRED NEVIHTO, 20¢
PREGOVORI, PRILIKE, REKI, 30¢
PRI SEVERNIH SLOVANIH, 30¢
PRI VRBČEVEM GROGI, 20¢
PRINC EVGEN, 20¢
PRST BOŽJI, 20¢
POD TURŠKOM JARMOM, 20¢
POT DO SRCA, veseloigra, 20¢
PRI PUŠČAVNIKU, veseloigra, 20¢
PUTIPARKA, burka, 20¢
RAZTRESENCA, burka, 20¢
REPOŠTEV, 20¢
REVČEK ANDREJČEK, narodna igra, 40¢
RIBIČEV SIN, 15¢
RINALDO RINALDINI, 30¢
ROBINSON, broširan, 60¢
RODBINSKA SREČA, 40¢
RODBINA POLANEŠKIH, 3 zvezki $2.50.
ROKOVNJAČI, narodna igra, 40¢
RUSKO-JAPONSKA VOJSKA, 5 zvezkov, 75¢
ROPARSKO ŽIVLJENJE, 20¢
SANJSKA KNJIGA, vel. 30¢
SANJE V PODOBAH, 15¢
SENILIA, 15¢
SIMON GREGORČIČ, življenjepis, 50¢
SITA, MALA HINDOSTANKA, 20¢
SKOZI ŠIRNO INDIJO, 30¢
SLOVENSKI ŠALJIVEC, 2 zvezka po 20¢
SPILLMANOVE POVESTI, 18 zv.
1. zv. Ljubite svoje sovražnike 15¢
2. „ Maron, krščanski deček, 15¢
3. „ Marijina otroka 15¢
4. „ Praški judek 15¢
5. „ Ujetnik morskega roparja 15¢
6. „ Arumugan, sin indijanskega kneza 15¢
7. „ Sultanovi sužnji 20¢
8. „ Tri indijanske povesti 20¢
9. „ Kraljičin nečak 20¢
10. „ Zvesti sin 15¢
11. „ Rdeča in bela vrtnica 15¢
12. „ Korejska brata 20¢
13. „ Bog in zmaga 20¢
14. „ Prisega huronskega glavarja 20¢
15. „ Angelj sužnjev 15¢
16. „ Zlatokopi 20¢
17. „ Prvič med Indijanci 20¢
18. „ Preganjanje indijanskih misijonarjev 15¢
SPISI ANREJČKOVEGA JOŽEFA 15¢
SPISJE (narodna biblioteka), 15¢
S PRESTOLA NA MORIŠČE, 20¢
STANLEY V AFRIKI, 20¢
STEZOSLEDEC, 20¢
STRELEC, 20¢
STRIC TOMOVA KOČA, 60¢
SV. GENOVEFA, 20¢
SV. NOČ, 15¢
SV. NOTBURGA, 20¢
SREČOLOVEC, 20¢
ŠALJIVI JAKA, 2 zv. vsak po 20¢
ŠALJIVI SLOVENEC, 75¢
STOLETNA PRATEKA, vez. 70¢
ŠOPEK LEPIH PRAVLJIC, 20¢
STARINARICA, veseloigra, 20¢
ŠTIRI POVESTI, 20¢
TEGETHOF, slavni admiral, 20¢
TIMOTEJ IN FILEMON, 20¢
TING LING, 20¢
TRI MUŠKETIRJI, svetovna knjižica, broš. $2.30.
TRI POVESTI, 20¢
TRI POVESTI GROFA TOLSTOJA 40¢
V DELU JE REŠITEV, 20¢
V GORŠKEM ZAKOTJU, 20¢
V LJUBLJANO JO DAJMO, veseloigra, 20¢
V MEDENIH DNEH, veseloigra, 20¢
VOŠČILNI LISTI, 30¢
VOHUN, 80¢
VRTOMIROV PRSTAN, 20¢
V PADIŠAHOVEJ SENCI, 6 zvez. skupaj $1.50.
WINNETOU RDEČI GENTLEMAN 3 zvez. skupaj, 75¢
ZBIRKA DOMAČIH ZDRAVIL, 50¢
ZLATA VAS, 25¢
ZLATOROG, $1.00.
ZMAJ IZ BOSNE, 60¢
Z OGNJEM IN MEČEM. 7 zv. broš. $2.50.
ZLATE JAGODE, 30¢
ŽALOST IN VESELJE, 50¢
ŽENINOVA SKRIVNOST, 20¢
ŽIVLJENJE SV. ELIZABETE, 50¢

ZEMLJEVIDI:

ZEMLJEVID AVSTRO - OGRSKE, veliki 25¢, mali 10¢
ZEMLJEVID KRANJSKE DEŽELE, mali 10¢
ZEMLJEVID EVROPE, 25¢, mali 10¢
ZEMLJEVID ZJEDINJENIH DRŽAV, 25¢

RAZGLEDNICE:

Kranjska narodna noša, ljubljanske in drugih mest na Kranjskem, newyorške in raznih mest Amerike, s cvetlicami, in humoristične kakor tudi božične, novoletne, velikonočne po 3¢, ducat 30¢

Razne svete podobe, komad 5¢, ducat 33¢

Album mesta New York s krasnimi slikami mesta, 35¢

OPOMBA. Naročilom je priložiti denarno vrednost, bodisi v gotovini, poštni nakaznici ali poštnih znamkah. Poštnina je pri vseh teh cenah že všteta.

Jugoslovanska Katol. Jednota.

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: FRAN MEDOŠ, 3483 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.
Podpredsednik: IVAN GERM. P. O. Box 57, Braddock, Pa.
Glavni tajnik: JURIJ L. BROŽIČ, P. O. Box 424, Ely, Minn.
Pomožni tajnik: MAKS KERŽIŠNIK, L. Box 383, Rock Springs, Wyo.
Blagajnik: IVAN GOVŽE, P. O. Box 105, Ely, Minn.

NADZORNIKI:

ALOJZIJ VIRANT, predsednik nadzornega odbora, 1700 E. 28th St., Lorain, Ohio.
IVAN PRIMOŽIČ, II. nadzornik, P. O. Box 641, Eveleth, Minn.
MIHAEL KLOBUČAR, III. nadzornik, 115 — 7th str., Calumet, Michigan.

POROTNI ODBOR:

IVAN KERŽIŠNIK, predsednik porotnega odbora, P. O. Box 138 Burdine, Pa.
IVAN MERHAR, drugi porotnik, Bx 95, Ely, Minn.
ŠTEFAN PAVLIŠIČ, tretji porotnik, Bx 3 Pineville, Minn.

Vrhovni zdravnik: Dr. MARTIN J. IVEC, 711 North Chicago Street, Joliet, Ill.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

ZAPISNIK
OSMEGA GLAVNEGA ZBOROVANJA JUGOSLOVAN. KAT. JEDNOTE
pričenši 6. septembra 1910. v Denver, Colo..

Seja dne 10. septembra.

Predsednik otvori sejo ob pol devetih zjutraj z molitvijo.

Preberejo se imena delegatov in uradnikov. Navzoči so vsi.

Prebere se zapisnik popoldanske seje od dne 9. septembra in se v toliko spremeni, da se opraviči odsotnost nenavzočih delegatov od prejšnjega dne.

Pravila Jednote morajo biti do novega leta gotova in razposlana na društva Jednote.

Glede charterja se pooblašča glavni odbor, da istega spremeni strinjajoč se z zapisnikom in novimi pravili.

Drugemu tajniku se dovoli nagrada za delo, katero so mu njegovi predniki pustili.

Glavni tajnik prečita prošnjo Petra Perkoviča iz Midvale, Utah. in sicer za $100.—, kar zahteva zdravnik za ozdravljenje. Jednota je porok zdravniku za sto dolarjev, ako ga popolnoma ozdravi.

Glavni tajnik priporoča organizatorje za ustanovitev novih društev, in to v krajih, kjer še ni nobenega društva. Sklene se, da dobi organizator za vsakega novega člana en dolar in sicer, katerega plača kot vstopnino v Jednoto.

Sprejme se predlog, da kdor dobi v šestih mesecih deset novih članov, se mu podari privesek z Jednotinim znakom za verižico župne ure.

Sprejme se predlog, da bi vsak član Jednote dobil listek, kot potrdilo, da je član in to v angležkem jeziku. Ta listek naj bi služil kot dokaz, ako se kdo ponesreči na lovu, potovanju ali na kak drug način. Vsa zadeva glede ureditve se prepusti glavnemu odboru.

Sprejme se predlog glavnega tajnika, da bi se 90 dni pred glavnim zborovanjem Jednote izvolil potom glasila pravilni odbor in ta naj bi se stavil ali popravil pravila. V glasilu bi se naznanilo vsem društvom, da de ureditve se prepusti glavnemu odboru.

Sprejme se predlog, da se nakupijo novi stroji, kakor pisalni in seštevalni stroj za glavni urad in da se tudi kupijo zelo potrebne stvari, ki jih potrebuje ta urad in drugi glavni uradi Jednote.

Varščina in bondi:

Predsednik ima položiti $1000.— varščine, tajnik $3000.—, drugi tajnik $500.—, blagajnik $20.000.—, prvi nadzornik $2000.— drugi in tretji vsak po $1000.—. Predsednik porotnega odbora $500.—, ostala dva porotnika uničesar; Vrhovni zdravnik $1000.—, zaupnik ali varuh $5000.—, a ta bond se lahko povviša, kadar nadzorni odbor in predsednik spevidijo, da je to potrebno.

Plača uradnikov:

Sklene se, da dobi predsednik $100.— na leto. Podpredsednik $20.—, prvi tajnik $1200.—, drugi tajnik $70.—, blagajnik $150.—, predsednik nadzornega odbora $35.—, drugi in tretji nadzornik vsak po $20.—, predsednik porotnega odbora $35.— in drugi in tretji porotnik vsak po $20.— na leto. Vrhovni zdravnik 25 centov od vsakega spričevala. Zaupnik ali varuh $50.— na leto. Glasilo na leto $150.—. Zapisnikarjem se določi za poslovanje na konveneiji vsakemu po $15.—.

Odmor deset minut.

Po odmoru.

Brat Germ poroča, da se je za siromašno družino Lekšan v Braddock, Pa. nabralo pri zborovanju med delegati in uradniki $35.07, dodalo se je še toliko, da dobi družina ravno $50.—.

Sprejel se je pderlog, da bi udove in drugi, ki dobe večje podpore od Jednote, dali svoje zahvale v Glasilo tiskati.

Frank Sakser se glavnemu odboru prisrčno zahvali v imenu delegatov za njih triletno poslovanje in sicer se zahvali vsakemu odborniku posebej. Vsi delegatje vstanejo v znak zahvale s sedežev in zakličejo: "Živijo!"

Za glasilo se izvoli Glas Naroda.

Za kraj zborovanja se predlagajo mesta: Joliet, Ill.; Pitsburg, Pa.; Lorain, Ohio.; Eveleth, Minn.; Indianapolis, Ind.; Saint Louis, Mo.; Salt Lake City, Utah.; Ely, Minn. in New York, N. Y. Pri volitvi na listke ni nobeno mesto ni dobilo nadpolovične večine. Pri drugi volitvi je bilo 57 glasov oddanih za Pittsburg, Pa.; 28 za Joliet, Ill. Brat Germ se zahvali za izvolitve mesta Pittsburg, Pa. in obljubi, da bodo tamošnja društva vse mogoče naredila za lepši sprejem.

Preide se na volitev glavnih odbornikov.

Predsednikom je izvoljen s 44 glasovi John Grm. Frank Medosh je dobil 41 glasov.

Za podpredsednika je bilo oddanih: Primožič 31, A. Virant 15, drugi glasovi so bili razcepljeni. Vrši se druga volitev. A. Virant se odpove kandidaturi zaradi bolezni, bil je predlagan Frank Medosh, ki je pa odklonil. Izvoljen je bil John Primožič z 52 glasovi.

Glavnim tajnikom je bil per acclamationem jedno glasno izvoljen Geo. L. Brozich.

Drugim tajnikom je bil izvoljen Mike Mravinetz, ko se je Pire odpovedal svoji kandidaturi.

Blagajnikom je bil izvoljen per acclamationem John Govže.

Prvim nadzornikom je bil izvoljen A. Kastelic z 49 glasovi. Mike Klobučar je dobil 41 glasov. Drugim nadzornikom je bil izvoljen Mike Klobuchar z 58 glasovi, Pavše je dobil 25 glasov. Tretjim nadzornikom je bil izvoljen Peter Špehar z 44 glasovi, Maks Kržišnik je dobil 41 glasov.

Predsednikom porotnega odbora je bil izvoljen John Kržišnik s 45 glasovi, Frank Govže je dobil 39 glasov; drugim porotnikom je bil izvoljen Frank Govže s 54 glasovi, Martin Hočevar je dobil 32 glasov; tretjim porotnikom je bil izvoljen Martin Hočevar s 44 glasovi, J. Cvetkovič je pa dobil 40 glasov.

Vrhovnim zdravnikom je bil izvoljen dr. Ivec z 48 glasovi, dr. Seliškar je dobil 36 glasov.

Zaupnikom ali varuhom Jednote je bil izvoljen z absolutno večino Frank Medosh.

Vsak novoizvoljenih uradnikov se zahvali na zaupanju in sprejme izvolitev.

Glavni tajnik se je posebno še zahvalil za zaupanje in priporočal složno delovanje med društvi in glavnimi odborniki.

Predsednik Medosh upelje in predstavi nove odbornike. Vse lepo nagovori in vsi mu izvrše obljubo; Vsem se kliče trikratni: "Živijo!"

Novi redsednik Germ priporoča složno delovanje med društvi in glavnimi odborniki ter prosi pomoči pri težavnem delu. Vsi navzoči mu zaklicejo: "Živijo!"

K zborovanju je prišel tudi avtrijski podkonzul Goričar. Sakser predstavi vsem navzočim rojaka podkonzula in se mu zahvali za vestno poslovanje pri nesreči v Primero, Colo. Podkonzul se rojakom zahvali za vzprejem in je bil dobri dve uri pri zborovanju.

Glavni tajnik prebere došle brzojavke:

Joliet. Ill. 10. septembra.

Pozdrav gg. uradnikom in delegatom J. S. K. J. Blagoslovi vam Bog delovanje vaše. F. Blatnik.

Lorain, Ohio. 10. septembra.

Živela J. S. K. J. in njeni delegatje na osmem glavnem zborovanju. Vsem želim obilo vspeha in napredka za naš narod. Prihodnjo konvencijo vabimo v Lorain, Ohio. Dr. Marije Pomagaj, št. 6. John Kotnik

Ely, Minn. 10. septembra.

Delujte po geslu Jednote za korist naše slavne Jednote in njenih članov. Napredek sloga naj bode vaš cilj.

.....Dr. Srca Jezusa, št. 2 v Ely, Minn. John Sitar, predsednik

Prebere se dopisnica iz Aurore, Minn. v kateri se naznanja smrt brata Marušeka. Vsi navzoči vstanejo v znak sožalja.

Nova pravila izdela glavni tajnik.

Stari nadzorniki morajo priti v Ely, Minn. ob novem letu, da pregledajo in podpišejo vse knjige in račune, predno se oddajo novemu odboru.

Izreče se zahvala listu " Slovenski Narod".

Predsednik Medosh se še enkrat zahvaljuje za pomoč vseh krajevnih društev in za vso prijaznost, katero je vžival v dobi njegovega uradovanja. Spominja se težav v času krize, a vse smo prestali in vendar je Jednota napredovala za časa njegovega uradovanja.

Društvo št. 21 iz Denver, Colo je darovalo Jednoti lepo zastavo s sliko Jednotinega znaka. Nova zastava je bila blagoslovljena v nedeljo med mašo v Globeville, Colo. Botra sta bila Frank Medosh in Geo. L. Brozich, družice pa so bile Marija in Margareta Sadar.

Sklene se iti skupno slikati in to pred državni kapitol. Slikanju se je tudi povabil avstrijski podkonzul Goričar.

Sakser se še enkrat vsem navzočim zahvali za lepo in parlamentarično zborovanje. Priporoča jim marljivo delovanje pri domačih društvih ter slogo in ljubezen med seboj. Pri razhodu zakliče vsem: "Živijo!"

Predsednik Medosh zaključi osmo glavno zborovanje ob pol štirih popoldne z molitvijo.

Konec.

Louis J. Pire, Frank Sakser,
zapisnikarja.
Frank Medosh, predsednik.

PRISTOPILI.

K društvu sv. Cirla in Metoda št. 9 v Calumet, Mich. dne 1. septembra 1910. Geo Sajnich, rojen 1887. cert. št. 13527; Jno Sterbene, rojen 1870. cert. št. 13529; Fr. Brula, rojen 1879. cert. št. 13530; Ant. Brula, rojen 1891. certt. štt. 13531; Mike Bahor, rojen 1893. certt. št. 13532; Jos. Butala, rojen 1884. cert. št. 13533, vsi v I. razred. Društvo šteje 243 članov.

K društvu sv. Andreja št. 84 v Trinidad, Colo. dne 1. septembra 1910. Ant. Golob, rojen 1880. cert. št. 13534; John Renko, rojen 1874. cert. št. 13535; Jos. Koss, rojen 1866. cert. št. 13536, vsi v I. razred. Društvo šteje 41 članov.

K društvu sv. Mihaela št. 88 v Soundup, Mont. dne 1. septembra 1910. Frank Čebril, rojen 1878. cert. št. 13537, v I. razr. Društvo šteje 29 članov.

K društvu sv. Alojzija št. 13 v Baggaley, Pa. dne 1. septembra 1910. Peter Jandrovič, rojen 1883. cert. št. 13511, v I. razred. Društvo šteje 58 članov.

K društvu Sree Jezusa št. 2 v Ely, Minn. dne 1. septembra 1910. Franc Kromar, rojen 1867. cert. št. 13512; Frank Dvoršek, rojen 1885. certt. št. 13513; Mart. Kladnik, rojen 1877. cert. št. 13514; Steve Boje, rojen 1869. cert. št. 13515; Mike Mertel, rojen 1885. cert. št. 13516, vsi v I. razred. Društvo šteje 134 članov.

K društvu sv. Jožefa št. 12 v Pittsburg, Pa. dne 1. septembra 1910. Ant. Zidaršek, rojen 1866. cert. št. 13518, v I. razr. Društvo šteje 84 članov

K društvu Marije Pomagaj št. 6 v Lorain, Ohio, dne 1. septembra 1910. Franc Suštaršič, rojen 1888. cert. št. 13519, v I. razred. Društvo šteje 43 članov.

K društvu sv. Barbare št. 33 v Trestle, Pa. dne 1. septembra 1910. Ig. Denšar, rojen 1883. cert. št. 13520, v I. razred. Društvo šteje 139 članov.

K društvu sv. Alojzija št. 18 v Rock Springs, Ark. dne 1. septembra 1910. Peter Berčič, rojen 1880. cert. št. 13523, I . razred. Društvo šteje 221 članov.

K društvu sv. Jožefa št. 29 v Imperial, Pa. dne 1. septembra 1910. Ivan Penca, rojen 1880. cert. št. 13524, v I. razred. Društvo šteje 60 članov.

K društvu sv. Cirila in Metoda št. 16 v Johnstown, Pa. dne 1. septembra 1910. Wm. Blesković, rojen 1892. cert. št. 13525; Geo. Tomes, rojen 1890. cert. št. 13526, oba v I. razred. Društvo šteje 139 članov.

K društvu sv. Jožefa št. 30 v Chisholm, Minn. dne 1. septembra 1910. Mike Medved, rojen 1875. cert. št. 13495; Anton Modic, rojen 1883. cert. št. 13496; Nik. Krnjak, rojen 1877. cert. št. 13497; Lojs Debeljak, rojen 1889. cert. št. 13498; Paul Dančulovič, rojen 1886. cert. št. 13499; Luka Aucin, rojen 1889. cert. št. 13500; Anton Gorše, rojen 1879. cert. št. 13501; Ivan L. Tomaž, rojen 1884. cert. št. 13502; Martin Pešel, rojen 1869. cert. št. 13503, vsi v I. razred. Društvo šteje 224 članov.

K društvu sv. Petra in Pavla št. 66 v Joliet, Ill. dne 1. septembra 1910. Anton Puzelj, rojen 1888. cert. št. 13504, v I. razr. Društvo šteje 77 članov.

K društvu sv. Roka št. 94 v Waukegan, Ill. dne 1. septembra 1910. Anton Cepon, rojen 1869. cert. št. 13505, v I. razred; Mart. Zitka, rojen 1856. certt. št. 13507, v I. razred: Franc Petrič, rojen 1876. cert. št. 13508, v II razred; Aug. Gregurka, rojen 1890. cert. št. 13509, v I. razred; Val. Jereb, rojen 1877. cert. št. 13510, v II. razred. Društvo šteje 38 članov.

K društvu sv. Roka št. 94 v Waukegan, Ill. dne 1. septembra 1910. Mary Petrič, rojena 1883. cert. št. 13506. Društvo šteje 12 članic.

K društvu sv. Srca Jezusa št. 2 v Ely, Minn. dne 1. septembra 1910. Ivana Gorše, rojena 1891. cert. št. 13517. Društvo šteje 62 članic.

K društvu sv. Barbare št. 33 v Trestle, Pa. dne 1. septembra 1910. Mary Jeram, rojena 1885. cert. št. 13521. Društvo šteje 61 članic.

K društvu sv. Alojzija št. 31 v Braddock, Pa. dne 1. septembra 1910. Mary Žefran, rojena 1874. cert. št. 13522. Društvo šteje 113 članic.

K društvu sv. Cirila in Metoda št. 9 v Calumet, Mich. dne 1. septembra 1910. Maggie Sainich, rojena 1874. cert. št. 13528. Društvo šteje 129 članic.

SUSPENDIRANI:

Od društvo Isus Prijatelj Malenih št. 68 Monessen Pa. dne 1. sep. 1910. Bartel Tržaški, cert. št. 10494, I. razreda; Blaž Novakovič, cert. št. 12100, I. razreda. Društvo šteje 57 članov.

Od društva sv. Alojzija št. 19 v Lorain, Ohio. dne 1. septembra 1910. Louis Mihelčič, cert. št. 5362, I. razreda. Društvo šteje 89 članov.

Od društva sv. Alojzija št. 36 v Conemaugh, Pa. dne 1, septembra 1910. Fr. Braniselj, cert. št. 7908; Geo Hrešč, cert. št. 11114; Jno Furšič, cert. št. 6004; Math. Turk, cert. št. 7771, vsi I. razreda. Društvo šteje 119 članov.

Od društva sv. Mihaela št. 40 v Claridge, Pa. dne 1. septembra 1910. Jer. Lužar, cert. št. 5623; Jos. Musič, cert. št. 6247, oba I. razreda. Društvo šteje 82 članov.

Od društva sv. Štefana št. 58 v Bear Creek, Mont. dne 1. septembra 1910. Jos. Erčul, cert. št. 12275, I. razreda. Društvo šteje 47 članov.

Od društva "Sokol" št. 38 v Pueblo, Colo. dne 1. septembra 1910. Mart. Matkovič, cert. št. 11322, I. razreda. Društvo šteje 51 članov.

Od društva Jurija Vitezi št. 49 v Kansas City, Kans. dne 1. septembra 1910. Karl Bratkovič, cert. št. 11932 in Karl Smrekar, cert. št. 3774, oba I. razreda. Društvo šteje 57 članov.

Od društva Marija Danica št. 28 v Sublet, Wyo. dne 1. septembra 1910. Marko Sojet, cert. št. 11645, I. razreda. Društvo šteje 30 članov.

Od društva sv. Štefana št. 26 v Pittsburg, Pa. dne 1. septembra 1910. Avg. Kremšar, cert. št. 13031; Franc Nemec, cert. št. 12641, oba I. razreda; Josip Cveten, cert. št. 12280, II. razreda. Društvo šteje 59 članov.

Od društva sv. Jožefa št. 30 v Shisholm, Minn. dne 1. septembra 1910. Josip Pavletič, cert. št. 11296; Frank Kuzma, cert. št. 12042; Ivan Kočevar, cert. št. 12558; Valt. Gornik, cert. št. 5543; Anton Strgar, cert. št. 5238; Ivan Šega, cert. št. 10890; Rudolf Švigel, cert. št. 10164, vsi I. razreda. Društvo šteje 217 članov.

Od društva sv. Alojzija št. 13 v Baggaley, Pa. dne 1. septembra 1910. John Mene, cert. št. 13015; Franc Trobentar, cert. št. 10922; Jos. Dime, cert. št. 6769, vsi L. razreda. Društvo šteje 55 članov.

Od društva Marije Pomagaj št. 6 v Lorain, Ohio. dne 1. septembra 1910. Frank Ardigal, cert. št. 11392, I. razreda. Društvo šteje 42 članov.

Od društva sv. Barbare št. 33 v Trestle, Pa. dne 1. septembra 1910. And. Farle, cert. št. 6803 in Anton Kurent, cert. št. 7215, oba II. razreda. Društvo šteje 137 članov.

Od društva sv. Alojzija št. 18 v Rock Springs, Wyo. dne 1. septembra 1910. Fr. Kramar, cert. št. 4020, II. razreda; Leop. Polajanec, cert. št. 6579 in Fr. Rupar, cert. št. 6575 oba I. razreda. Društvo šteje 218 članov.

Od društva sv. Cirila in Metoda št. 16 v Johnstown, Pa. dne 1. septemzra 1910. Frank Podboj, cert. št. 1238; Anton Turk, cert. št. 5062? Frank Kranjč, cert. št. 2693; Jos Lovko, cert. št. 6053; Leop. Kušlan, cert št. 1564; Frank Grebene, cert. št. ? ; Jožef Kušlan, cert. št. ? , vsi I. razreda Društ vošteje 132 članov.

Od društva sv. Jožefa št. 85 v Aurora, Minn. dne 1. septembra 1910. Jos. Košir, cert. št. 10783, I. razreda. Društvo šteje 58 članov.

Od društva sv. Jožefa št. 14 v Crockett, Cal, dne 1. septembra 1910. Fr. Gerzetich, cert. št. 7412; Peter Novak, cert. št. 6228; Math. Lamuth, cert. št. 11784, vsi I. razreda. Društvo šteje 43 članov.

Od društva sv. Alojzija št. 36 v Conemaugh, Pa. dne 1. septembra 1910. Valburga Hrešč, cert. št. 11113 in Marg. Furšič, cert. št. 9349. Društvo šteje 47 članic.

Od društva Marija Danica št. 28 v Sublet, Wyo. dne 1. septembra 1910. Mary Sejgel, cert. št. 11315. Društvo šteje 10 članic.

Od društva "Sokol" št. 38 v Pueblo, Colo. dne 1. septembra 1910. Mary Matkovič, cert. št. 1132. Društvo šteje 9 članic.

Od društva sv. Cirila in Metoda št. 16 v Johnstown, Pa. dne 1. septembra 1910. Helena Kušlan, cert. št. 6115. Društvo šteje 65 članic.

ZOPET SPREJETI.

V društvo sv. Alojzija št. 36 v Conemaugh, Pa. dne 1. septembra 1910. And. Vidrih, cert. št. 4797 v II. razred. Društvo šteje 118 članov.

V društvo sv. Jurija št. 22 v Chicago, Ill. dne 1. septembra 1910. Jakob Kovač, cert. št. 1539 v II. razred. Društv šteje 120 članov.

V društvo sv. Jožefa št. 89 v Gowanda, N. Y. dne 1. septembra 1910. And. Govekar, cert. št. 11626, v I. razred. Društvo šteje 27 članov.

V društvo sv. Florijana št. 64 v South Range, Mich. dne 1. septembra 1910 Luka Pleše cert. št. 12022 in John Pleše, cert. št. 10154, oba v I. razred. Društvo šteje 48 članov.

V društvo sv. Jožefa št. 30 v Chisholm, Minn. dne 1. septembra 1910. Anton Kotnik, cert. št. 10288 in Nick. Musich, cert. št. 12043, oba v I. razred. Društvo šteje 219 članov.

V društvo sv. Srce Jezusa št. 2 v Ely, Minn. dne 1. septembra 1910. Vinc. Lonšin, cert. št. 448; Ant. Matko, cert. št. 5614; Teodor Vesel, cert. št. 450, vsi v I. razred. Društvo šteje 137 članov.

V društvo sv. Cirila in Metoda št. 16 v Johnstown, Pa. dne 1. septembra 1910. Anton Fink, cert. št. 10531, v I. razred. Društvo šteje 133 članov.

V društvo sv. Alojzija št. 36 v Conemaugh, Pa. dne 1. septembra 1910. John Louše, cert. št. 4707, v I. razred. Društvo šteje 123 članov.

V društvo sv. Jožefa št. 14 v Crockett, Cal. dne 1. septembra 1910. Anton Saukovič, cert. št. 9982 in John Škof, cert. št. 1128, , I. razred. Društvo šteje 45 članov.

V društvo sv. Alojzija št. 36 v Conemaugh, Pa. dne 1. septembra 1910. Frančiška Vidrih, cert. št. 19726 in Mary Losše, cert. št. 4706. Društvo šteje 48 članic

V društvo sv. Jurija št. 22 v South Chicago, Ill. dne 1. septembra 1910. Jera Kovač, cert. št. 8853. Društvo šteje 47 članic.

V društvo sv. Jožefa št. 14 v Crockett, Cal. dne 1. septembra 1910. Ana Škof, cert. št. 8481. Društvo šteje 23 članic.

ODSTOPILI:

Od društva sv. Alojzija št. 18 v Rock Springs, Wyo. dne 1. septembra 1910. Lov. Frlič, cert. št. 1411, II. razreda. Društvo šteje 217 članov.

Od društva "Orel" št. 90 v New York, N. Y. dne 1. septembra 1910. Tomaž Goropečnik, cert. št. 11367, II. razreda. Društvo šteje 21 članov.

Od društva sv. Roka št. 55 v Uniontown, Pa. dne 1. septembra 1910. Mart Zevnik, cert. št. 7480, I. razreda. Društvo šteje 49 članov.

Od društva sv. Štefana št. 58 v Bear Creek, Mont. dne 1. septembra 1910 Jacob Erbus, cert. št. 6328, I. razreda. Društvo šteje 46 članov.

Od društva sv. Jožefa št. 89 v Gowanda, N. Y. dne 1. septembra 1910. Fr. Žun, cert. št. 13105, I. razreda. Društvo šteje 26 članov.

Od društva sv. Cirila in Metoda št 16 v Johnstown, Pa. dne 1. septembra 1910. Mary Gerbec, cert. št. 8552. Društvo šteje 65 članic.

ČRTANI.

Iz društva sv. Srca Jezusa št. 2 v Ely, Minn. dne 1. septembra 1910. Ant. Kočevar, cert. št. 13176, I. razreda. Društvo šteje 136 članov.

Iz društva sv. Florijana št. 64 v South Range, Mich. dne 1. septembra 1910. Jno Podnar, cert. št. 10376; Jos. Lukanič, cert. št. 5969, oba I. razreda. Društvo šteje 46 članov.

S sobratskim pozdravom:

GEO L. BROZICH, gl. tajnik.

DAROVI.

Za družbo sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Fritz Kranje, Holter, Mont., 25c.
Ana Peterson, San Pierre, Ind., 50 centov.
Živela!
Uredništvo "Glasa Naroda".

Rad bi izvedel, kje se nahaja MATEVŽ VODNJAL. Doma je iz Slavine na Notranjskem. Ako kdo od rojakov ve za njegov naslov, prosim, da mi ga pošlje; poročati mu imam važne družinske novice. Jacob Glažar, Box 6, Delagua, Colo. (24-28—9)

Phone 246.

FRANK PETKOVŠEK,
javni notar — Notary Public,
718-720 Market St., WAUKEGAN, ILL.

PRODAJA fina vina, najbolje žganje teisvstne smotke — patentovana zdravila.
PRODAJA vožne listke vseh prekomorskih črt.
POŠILJA denar v stari kraj zanesljivo in poštemo.
UPRAVLJA vse v notarski posel spadajočadela.

Zastopnik "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York.

KRETANJE PARNIKOV.

KRONPRINZ WILHELM
odpluje 27. septembra v Bremen.
POTSDAM
odpluje 27. septembra v Rotterdam.
TEUTONIC
odpluje 28. sept. v Southampton.
FRIEDRICH DER GROSSE
odpluje 29. septembra v Bremen.
LA TOURAINE
odpluje 29. septembra v Havre.
GRAF WALDERSEE
odpluje 29. septembra v Hamburg.
ATLANTA
odpluje 1. oktobra v Trst in Reko.
VADERLAND
odpluje 1. oktobra v Antwerpen.
ST. LOUIS
odpluje 1. oktobra v Southampton.
BALTIC
odpluje 1. oktobra v Liverpool.
KAISERIN AUGUSTE VICTORIA
odpluje 1. oktobra v Hamburg.
NIEUW AMSTERDAM
odpluje 4. oktobra v Rotterdam.
KAISER WILHELM II.
odpluje 4. oktobra v Bremen.
OCEANIA
odpluje 5. oktobra v Trst in Reko
OCEANIC
odpluje 5. oktobra v Southampton
GROSSER KURFUERST
odpluje 6. oktobra v Bremen.
LA PROVENCE
odpluje 6. oktobra v Havre.
DEUTSCHLAND
odpluje 8. oktobra v Hamburg.
CELTIC
odpluje 8. oktobra v Liverpool.
LAPLAND
odpluje 8. oktobra v Antwerpen.
NEW YORK
odpluje 8. oktobra v Southampton
NOORDAM
odpluje 11. oktobra v Rotterdam.
KAISER WILHELM DER GROSSE
odpluje 11. oktobra v Bremen.
ALICE
odpluje 12. oktobra v Trst in Reko
MAJESTIC
odpluje 12. oktobra v Southampton
BLUECHER
odpluje 12. oktobra v Hamburg.
LA SAVOIE
odpluje 13. oktobra v Havre.

NA PRODAJ ZA $1500.00.

Popolnoma nova lesena hiša, 5 s kopališče, znotraj stranišče, plin, randa, cement klet, ploščnata stre in dimnik, ognjišče iz opeke, na ulici, blizo Buttler St. in hrvatske toliške cerkve in šole. Cena res niz

D. Shields,
5237 Buttler St., Pittsburg,
(23-26—9)

NAZNANILO.

Cenj. članom društva sv. Alojzija 36 J. S. K. J. v Conemaugh, Pa

Na redni seji meseca avgusta 1 je društvo sklenilo sledeče:

Član, koji ne plača točno vsaki see mesečnine in istega meseca ob se mu za isti mesec bolniška podp ne nakaže. Dalje, ako član ne pl mesenčine dva meseca za poredo se tacega člana suspendira ter ni pravic do podpore.

Pomisliti je treba, da društvo primorano plačati asesment na J noto za toliko članov, kolikor je značenih v asesmentu, poslanem iz rada Jednote. Od kje naj dobi d štvo potrebni denar, da istega pla Vsacega člana je sveta dolžnost, plača svojo mesečnino pravoča društvu, ako pa tega ne stori in se ga zato suspendira, naj pri krivdo pozneje sam sebi, ne pa d štvu.

Dalje se je sklenilo tudi, da so ne mesečne seje zgoraj naveden društva od sedaj naprej vsako tr nedeljo DOPOLDNE in ne popol kakor dosedaj. Pričetek točno o uri v društveni dvorani v Conema Pa.

Oddaljeni člani naj blagovolijo šiljati denar za mesečnino narav na tajnika društva. Za vsako s jeto svoto, namenjeno društvu, dotičnik pobotnico (potrdilo) od jemnika. Ako se bodo oddaljeni ni ravnali po tem navodilu, ne nikdar nepotrebnih neprilik in vorov, "zakaj so me suspendirali, bi bil plačal." To nezadostuje, dostuje pa, ako se pravi čas denar na društvo.

Prosim toraj cenjene člane, so s tem prizadeti, da spolnijo s dolžnost in prepričani bodite, da vse v pravem redu.

So tudi člani, koji pošiljajo d za društvo rojakom, koji niso v boru. Tukaj naj bode pojasnjen kim članom, da ako društvo ne istega denarja pravi čas v urad, da sledijo za tacega člana pos neprijetne posledice s suspenda naj zopet tak član pripiše k sam sebi.

Frank Perko, tajnik društva
L. Box 101, Conemaugh
(31-8 15x v 2 d)

Za vsebino tujih ogasov ni o vorno ni upravništvo, ni uredni

SLOVAN. DELAVSKA PODPORNA ZVEZA

Ustanovljena dne 16. avgusta 1908.

Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Penna.

s sedežem v Conemaugh, Pa.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, R. F. D. No 1, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: GEORGE KOS, 524 Broad St., Johnstown, Pa.
Glavni tajnik: IVAN PAJK, L. Box 328, Conemaugh, Pa.
Pomožni tajnik: ANDY VIDRICH, P. O. Box 523, Conemaugh, Pa.
Blagajnik: FRANK ŠEGA, L. Box 238, Conemaugh, Pa.
Pomožni blagajnik: IVAN BREZOVEC, P. O. Box 6, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:

JACOB KOCJAN, preds. nadz. odbora, Box 508, Conemaugh, Pa.
FRANK PERKO, nadzornik, L. Box 101, Conemaugh, Pa.
ANTON STRAŽIŠAR, nadzornik, Box 511, Conemaugh, Pa.

POROTNIKI:

ALOJZIJ BAVDEK, predsednik porot. odbora, Box 1, Dunlo, Pa.
MIHAEL KRIVEC, porotnik, Box 324, Primero, Colo.
IVAN GLAVIČ, porotnik, P. O. Box 323, Conemaugh, Pa.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

S. A. E. BRALLIER, Greeve St., Conemaugh, Pa.

Cenjena društva, oziroma njih uradniki so uljudno prošeni pošiljati denar naravnost na blagajnika in nikomur drugem, vse druge dopise pa na glavnega tajnika.

V slučaju da opazijo društveni tajniki pri mesečnih poročilih, ali sploh kjersibodi v poročilih glavnega tajnika kake pomanjklivosti, naj se to nemudoma naznani na urad glavnega tajnika, da se v prihodnje popravi.

Društveeno glasilo je "GLAS NARODA."

VELIKI PUNT.

Kmečka zgodba iz 18. stoletja. — Spisal Alojzij Remec.

(Dalje.)

V stranski sobi pa sta sedela Grozd in Ivan, Anica pa jim je šla po vino.

Grozd se je bil ravnokar odkašljal in dejal počasi in premišljeno: "Glej, Ivan, star sem že, bolezen in naduha me že včasih prime in najraje bi sedel za peč in pustil gospodarstvo in skrbi komu drugemu. Anka je moj edini otrok, rada se imata ž njo, veš kaj, Ivan, vzemita se! Danes si ti mene rešil iz ječe, kjer bi bil bogve koliko časa še čepel; z drugim ti ne morem povrniti kakor s tem, da ti dam Anko za ženo, hišo in vse premoženje za doto, zase pa obdržim le užitek in kot do smrti. Na roko, Ivan, udari!"

Kar si je Gradnik toliko časa želel, to mu je prinesel ta trenutek. A obotavljal se je udariti v desnico, ki mu jo je Grozd ponujal.

"Oče Grozd, največje veselje bi mi bilo dobiti Anico za ženo... Ali hišo in premoženje zraven, to je preveč. Pomislite, oče, da imam tudi jaz posestvo in mater doma! Sploh pa danes nisem za te prevesele, nepričakovane stvari..."

"Samo v roko udari, Ivan, drugo se že pomenimo..."

Ivan je položil roko v Grozdovo desnico.

"No, vidiš, tako je prav!" je dejal Grozd, počasi vstal, šel k skrinji v kot in vzel ključ iz nje.

"Počakaj za trenotek, takoj se vrnem!"

Kmalu potem je stopila Anica v sobo z vinom in postavila bokal na mizo.

Nič več tako vesele in otroške niso bile njene oči, ko je pogledala Ivana in rekla s tihim glasom:

"Žalostno novico sem izvedela zunaj, Ivan, da so ti očeta ubili... Bog te potolaži, moj ubogi fant!"

Aničine besede so kakor mehke, drobne roke pobožale Gradnikovo srce.

Hotel se ji je zahvaliti za te tolažljive besede, a tedaj je stopil v sobo oče s ključem in malo škatljico v rokah.

Anica je hotela oditi, a oče jo je zadržal: "Počakaj, Anka, saj nimaš sile nikamor!"

Del je ključ na prejšaje mesto v skrinji, odprl škatljico in dva svetla prstana sta se zaiskrila v njej.

Smehljaje se je vprašal oče Anico: "Povej po pravici, ali imaš Ivana kaj rada!"

Dekle je zardelo in s tihim, komaj slišnim glasom odgovorilo: "Saj sami veste, oče, kaj me vprašujete?"

"Glej, Anica," je nadaljeval oče s svečanim glasom, kakor bi bil preslišal njen odgovor, "Ivan me je rešil zaradi te ječe. Z njim se že dolgo pada vidita, in zato sem danes odločil, da se vzameta, prej ko bo mogoče. Ta dva prstana, ki ju držim v roki, sta zaročna in poročna prstana mene in tvoje rajne mamice, Anka. Vzemita ju vsaka v dar za dar vajine zaroke in, če Bog da, kmalu vajine poroke! Ta z ožjim obročkom je zate, Anka, ta z širjim pa zate, Ivan!"

Z nepopisnim čuvstvom v srcih sta vstavila prstana in v Grozdovih očeh se je zableščalo mokro, ko ju je objemajoča videl pred seboj in ju blagoslovil: "Bog vama daj vso srečo, kakršno sama je namenil!"

Tedaj so se odprla vrata in beračJeramit se je pokazal na pragu z bokalom v roki.

Začuden je strmel za hip v nepričakovani prizor, a nato vzkliknil: "Saj sem vedno pravil, da bo nekaj iz vsega tega. Bog te živi, Ivan!"

Prikrevsal je v sobo in trčil z Gradnikom, nato se obrnil k Grozdu, trčil z njim in dejal: "Lahko ste veseli takega zeta, kakor je Ivan general kmečke vojske!"

Hotel je še Anici povedati par šaljivih besed, a ni je bilo več v sobi, ker jo je bilo sram in je naenkrat izginila.

Jerom je hitel povedat veselo novico o Gradnikovi zaroki vsem glavnim načelnikom puntarjem, ki so se bili ustavili pri Grozdu.

In prišli so mu po vrsti voščit srečo Munih, Lahajnar, Kragulj in par drugih.

Vsem je povečala Gradnikova zaroka radost, le njemu samemu ni hotelo čisto, neizkaljeno veselje od srca...

V.

Zamišljen je sedel drugi dan Gradnik ob oknu v kamri in strmel na domačo vas, ki je ležala par minut pod Gradnikovimi.

Bele, kakor za praznik napravljene, so se smejale polubinjske hiše in bajte v jasni dan in na drugo stran proti Tolminu se je razprostiralo ravno polje, še golo in napol zatopljeno v zimski spanec, iz katerega je je hotelo vzbuditi žarko, mlado solnce.

Nekaj lahkega, veselega je plulo nad zemljo, a Gradnik ni občutil vsega tega, strmel je venomer skoz okno, zdajpazdaj pogledal za trenotek na mater, ki je sedela sključena ob peči, vzdihovala in si vsak čas brisala oči.

Smilila se mu je, ko jo je tako gledal, a potolažiti je ni mogel.

"Glej, Ivan, kakor stara, upognjena vrba ostanem na svetu, če mi še tebe vzamejo, kakor so tebi vzeli očeta... Pusti vse te misli na vojsko in punt proti gosposki, doma bodi in potrpi, kakor smo mi potrpeli prej!... Grozne, strašne sanje sem imela tisto noč, preden si odšel z očetom in drugimi v Gorico. Videla sem tebe z očetom in neštetimi drugimi ljudmi hoditi po ozki stezi ob globokem prepadu. Dolga vrsta vas je bila in ti si šel prvi z očetom. In njemu se je izpodtaknilo, da je padel v prepad. Ti si ga držal za roko in tuti ti si izginil v prepadu in mnogo drugih za teboj. Pusti punt, Ivan, za božjo voljo te prosim!" je govorila starka ihte.

"To so bile samo sanje, ki nič ne pomenijo... Bog je tako hotel, da je očeta zadela smrt, ki bi bila morda prišla ponj, če bi bil sedel doma za pečjo... Nikar se ne bojte zame, kajti kar je Bog namenil, to se zgodi. Za sveto stvar, za staro pravdo, smo začeli s puntom in božja in človeška pravica je na naši strani. Že včeraj se je pokazalo varstvo božje nad nami, da smo ustrahovali gosposko in so nam dali vse, kar smo po pravici zahtevali!" je odgovoril Ivan.

"Če ste vse dosegli, kar ste zahtevali, zahvalite Boga in ne želite še več!"

"Ne, mati, nismo dosegli niti desetino tega ,kar nam gre po postavi. — Mnogo dela in naporov nas še čaka, in če bi sedaj nehali, bi bilo bolje, da bi ne bili niti pričeli. Zato bomo nadaljevali punt, dokler nam gosposka in cesar ne da stare pravde, kakor so jo imeli kmetje za časa kralja Matjaža."

"Ah, Ivan, pusti vse to!... Sree mi pravi, da ne bo nič dobrega iz tega ..." je prosila mati.

Ivan je počasi vstal in odgovoril: "Ne morem pustiti tega... Moja smrt bi bilo to. Če ne zavoljo drugega, moram zato nadaljevati, da maščujem očeta."

Mati je spoznala, da so zaman vse njene prošnje. Vstala je in stopila pred sina, ki se je pripravljal za odhod: "Pa Bog s teboj, moj otrok, če te srce žene še naprej! Drugega ne morem storiti zate, le spominjala se te bom vedno in molila, da bi se vse srečno izteklo in bi te ne doletela smrt tako kakor očeta..."

Tiho ihte je stala pred njim in si brisala solze.

"Nikar ne žalujte, mati, za par dni se že zopet vrnem domov. Sedaj grem le malo pogledat, kako se godi drugod po deželi!" je dejal Ivan, del muškete na ramo in podal materi roko.

Zbogom in Bog te obvaruj, Ivan moj!" je dejala med solzami.

"Zbogom!"

Na dvorišču pred hišo je držal hlapec konja, ki je veselo zarezgetal, ko je ugledal gospodarja.

"Le dobro se drži, vranec moj!" je izpregovoril Ivan, pogladil konja po vratu in ga zajahal.

"Pazi na dom, Peter, v par dneh se že vrnem."

"Brez skrbi bodi, gospodar!" je odvrnil hlapec in ga pozdravil.

Vranec je s kratkimi koraki odpeketal skoz dvorišča vrata, kjer je Gradnik zaklical zadnji pozdrav materi, stoječi pred hišo in žalostno zroči za njim.

Jezdil je skozi vas, ki je bila čudovito mirna in tiha. Nobenega soseda ni srečal, le tuintam je ugledal kakega otroka, ženske ali dekle, ki se je pa sramežljivo umaknila v hišo, ko je prihajal bližje.

Ko se je pa oddaljil, so gledale za njim in ta in ona je dejala: "Niti spoznati ga ni več... Prej vesel in živahen Gradnikov Ivan, sedaj pa zamišljen, mračen mož... Lep je, škoda da ga je žalost tako potrla!"

Zamišljen je prijezdil Ivan do Klepčeve hiše in ustavil od začudenja konja, ko jo je ugledal.

Par dni prej še precej veliko, prijazno poslopje, je bilo sedaj kup razvalin, ki so štrlele kvišku kakor ostanki na pogorišču. Okrog je ležalo polomljeno in razbito orodje, posoda, kose, cepci, dva pluga z odtrganima lemežema itd.

Ivan je gledal par trenutkov in dolgo si ni mogel razjasniti vsega tega. Blizu ni bilo nikogar, ki bi mu bil vse povedal.

A naenkrat mu je postalo vse jasno.

"To je maščevanje!" je vzkliknil poluglasno in ni vedel, ali naj bo vesel ali žalosten nad vsem tem.

Pognal je konja in bil kmalu izven vasi na cesti, ki pelje proti prapotnemu.

Naenkrat ga je vzdramil velik krik, ozrl se je na levo, kjer je bila krog velikega javorja sred polja zbrana gruča ljudi.

Okrenil je konja s ceste in v diru prijahal k njim. Nudil se mu je prizor, ki ga ni niti v sanjah pričakoval.

Na veji je visel z izbuljenimi očmi in smrtnimi potezami na obrazu stari Klepec. Zraven ka je visela druga vrv z zanjko, s katero so hoteli zadrgniti ravnokar mladega Klepca, ki je prepaden in bled ležal zvezan na tleh.

Okrog pa so stali odkriti puntarji iz Polubinja in drugih bližnjih vasi in gledali nemo s prestrašenimi očmi v Gradnika.

"Za Boga svetega, kaj vas je prijelo! Kaj delate?" je zavpil mladi glavar, rdeč od srda in nevolje.

Vsi so povesili oči, le star možak s plašnimi, divjimi očmi, ki je bil bogvekje v gorah doma, je zrl neprestrašeno v Ivana in izpregovoril: "Tako naj se zgodi vsem tistim, ki niso za staro pravdo, kakor Klepeč in njegovemu sinu!"

"Prerežite vrv!" je zaklical Gradnik, a nikdo se ne gane, le starec je odgovoril: "Bi ne pomagalo več, ker viši že pol ure..."

(Dalje prihodnjič.)

Kje je JOSIP GARVAS? Doma je nekje od Škofelce, fara Šmarje pri Ljubljani. Sedaj se nahaja nekje v Zjedinjenih državah. Iščem ga radi smrtnine umrlega brata Jakoba, kteri je bil član društva sv Alojzija št. 78 J. S. K. J. v Salida, Colo. On je zapustil nekaj svojemu bratu in zato ga iščem. Louis Kastelic, Box 583, Salida, Colo.
(17-28—9)

VABILO.

Društvo Marija Pomagaj štev. 6 J. S. K. J. v Lorainu, Ohio, vabi vsa sosedna društva, oziroma vse Slovence in Hrvate ter vse gospe in gospodične

NA VESELICO,

ktero priredi

v soboto dne 1. oktobra

v g. Ivan Zalerjevih prostorih. Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina prosta. Za dobro postrežbo bode skrbel odbor. Iz prijaznosti nas poseti tudi S. N. Pevsko Društvo "Planinski Raj", ter bode pelo par krasnih slovenskih pesmi pod vodstvom Zmagoslava Novinšek. — Vspored: 1. Opomin k petju, F. Stoehl; 2. Stopaj; 3. Na planine, P. H. Sattner. Med posameznimi točkami prosta zabava in ples.

Ivan Kotnik, tajnik.
(23-26—9)

Ali hočete dobiti nekaj pojma O ANGLEŠČINI in AMERIŠKI PISAVI?

Pište na nas. Poučujemo že dve leti potom dopisovanja angleščino in lepopisje. Pojasnila popolnoma zastonj. Pišite še danes!

Slovenska korespondenčna šola,
6119 St. Clair Ave. (Special Box 10)
Cleveland, Ohio.

Kje je IVANA BOBEN? Doma je iz Veliko Lipje, fara Hinje pri Žužemberku na Dolenjskem. Pred 17 leti je prišla v Ameriko in pred jednim letom je bila v Jolietu, Ill. Za njen naslov bi rad zvedel in mu bode zelo hvaležen, kteri mu naslov pošlje. — Joseph Blatnik, 3332 St. Clair Avenue, Cleveland, Ohio.
(24-27—9)

NAZNANILO.

Rojakom Slovencem in Hrvatom kteri potujejo čez Duluth, Minn., priporočamo našega zastopnika g.

JOSIP SCHARABON-a,
415 W. Michigan St., Duluth, Minn.,
kteri ima svoj

SALOON

prav blizu kolodvora. Vsak rojak je pri njemu najbolje postrežen.

Pošilja denar v staro domovino najceneje in najhitreje po našem posredovanju. Zastopa nas v vseh poslih. Toraj pazite, da se ne vsedete na lim laskavim besedam ničvrednežev, kterih v Duluthu ne manjka.

Spoštovanjem

Frank Sakser Co.

POZOR rojaki!

Kdor kupuje uro ali drugo zlatnino, naj pише po lepo ilustrani slovenski cenik. Cene so zelo nizke, ostrite oči in ne blago. Mi pošiljamo bolšlna in novoletna darila direktno v stari kraj in jamčimo za sprejem. Pišite danes po cenik.

BERGANCE, WIDETICH & CO.,
1622 Arapahoe St., Denver, Colorado

POZOR ROJAKI!

Po dolgem času se mi je posrečilo iznajti pravo Alpen tinkturo in Pomado proti izpadanju in zarastlas, kakoršne še do sedaj na svetu ni bilo, od katere moškim in ženskim vsi lasje resnično popolnoma zrastejo in ne bodo več izpadali, ter se osivelí. Ravno tako moškim v 6. tednih krasni brki popolnoma zrastejo. Revmatizem v rokah nogah in križišah v 8 dneh popolnoma ozdravim, kurja očesa bradavice, potne noge in ozebline so popolnoma odstranjio. Da je to resnica jamčim s $500. Pišite po cenik katerega pošljem zastojn.

JAKOB VAHCIC,
P. O. Box 69 CLEVELAND O.

Kje je JERNEJ ZNIDARŠIČ? Doma je iz Blošič pri Grahovem, Notranjska. Pred 14. meseci je stanoval nekje v Eveleth, Minn. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, kje se nahaja, da mi naznani, za kar mu bodem zelo hvaležna. Najbolje je pa, če se mi sam oglasi, če ne, ga obelodanim, zakaj ga iščem, po vseh slovenskih časopisih. — Tony Likar (po domače Tišlar), 1264 E. 55th St. Cleveland, Ohio.
(24-27—9)

VAŽNO ZA VSAKEGA SLOVENCA!

Vsak potnik, kteri potuje skozi New York v stari kraj ali pa iz starega kraja, naj obišče

PRVO SLOVENSKO - HRVATSKO GOSTILNO S PRENOČIŠČEM

August Bach,
137 Washington St., New York City,

kjer bode dobro postrežen in na razpolago so vedno čiste sobe za prenočenje. Dobra domača hrana.

Ne pozabite, da edino jaz žgem BRINJEVEC iz importiranega brinja.

BRINJEVEC zaboj od 12 steklenic (5 steklenic 1 galona) $13.00. Manj kakor en zaboj ne razpošiljam.

DROŽNIK, galona $2.75. Razpošiljam v sodih od 4½ do 10 ali 50 galon.

TROPINJEVEC, galona $2.50. — Razpošiljam v sodih kakor drožnik.

CONCORD DOMAČE VINO, galona 50¢; v sodih od 50 gal.

CATAWBA DOMAČE VINO, galona 75¢; v sodih po 50 gal.

Priložite naročilu tudi denar.

JOHN KRACKER,
EUCLID, OHIO.

NARAVNA
KALIFORNIJSKA VINA
NA PRODAJ.

Dobro črno vino po 50 do 60 ct. galon s posodo vred.
Dobro belo vino od 60 do 70 ct. galon s posodo vred.
Izvrstna trepavica od $2.50 do $3 galon s posodo vred.

Manj nego 10 galon naj nihče ne naroča, ker manje količine ne morem razpošiljati. Zajedno z naročilom naj gg. naročniki dopošljejo denar, oziroma Money Order

Spoštovanjem

Nik. Radovich,
894 Vermont St., San Francisco, Cal.

EDINA SLOVENSKA TVRDKA.

ZASTAVE, REGALIJE, ZNAKE, KAPE PEČATE IN VSE POTREBSČINE ZA DRUŠTVA IN JEDNOTE.

Delo prve vrste. Cene nizke.

F. KERŽE CO.

2616 S. LAWNDALE AVE., CHICAGO, ILL.

— SLOVENSKE CENIKE POŠILJAMO ZASTONJ. —

COMPAGNIE GENERALE TRANSATLANTIQUE.

(Francoska parobrodna družba.)

Direktna črta

do Havre, Pariza, Švice, Inomosta in Ljubljane.

Ekspres parniki so:

"LA PROVENCE" na dva vijaka — "LA SAVOIE" na dva vijaka — "LA LORRAINE" na dva vijaka — "LA TOURAINE" na dva vijaka

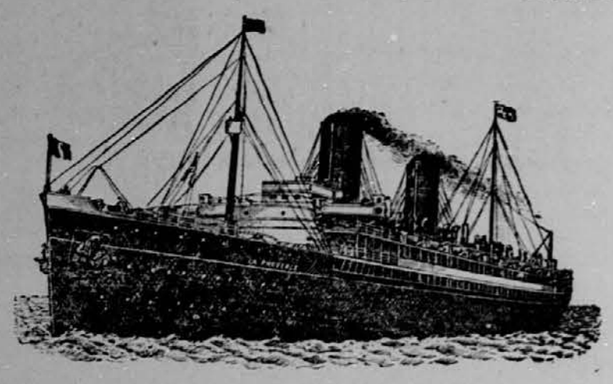

Poštni parniki so:

"LA BRETAGNE" "LA GASCOGNE" "CHICAGO" na dva vijaka.

Glavna agencija: 19 STATE STREET, NEW YORK,
corner Pearl St., Chesebrough Building.

Parniki odplujejo od sedaj naprej vedno ob četrtkih iz pristanišča štev. 57 North River in ob sobotih pa iz pristanišča 84 North River, N. Y.

*LA TOURAINE	29. sept. 1910.	*LA LARRAINE	20. oktob. 1910.
*LA PROVENCE	6. okt 1910.	*LA TOURAINE	27. okt. 1910.
*LA SAVOIE	13. oktobra 1910.	*LA PROVENCE	3. novb. 1910.

POSEBNA PLOVITBA V HAVRE:

Parnik "FLORIDE" odpluje 1. oktobra 1910. ob 3. uri popoldne
Krasni parnik "CHICAGO" odpluje 1. oktobra ob 3. uri popoldne.
Parnik "La Gascogne" odpluje dne 15. oktobra ob 3. uri popoldne
Parnik "Caroline" odpluje dne 15. oktobra ob 3. uri popoldne.

Parniki z zvezdo zaznamovani imajo po dva vijaka.

RED STAR LINE.

Plovitba med New Yorkom in Antwerpom.

Redna tedenska zveza potom poštnih parnikov z brzoparniki na dva vijaka.

LAPLAND 18,694 ton — **KROONLAND** 12,185 ton

FINLAND 12,185 ton — **VADERLAND** 12.018 ton

Kratka in udobna pot za potnike v Avstrijo, na Ogrsko, Slovensko, Hrvatsko in Galicijo, kajti med Antwerpom in imenovanimi deželami je dvojna direktna železniška zveza

Posebno se še skrbi za udobnost potnikov med krovja. Trejti razred obstoji iz malih kabin za 2, 4, 6 in 8 potnikov

Za nadaljne informacije, cene in vožne listke obrniti se je na:

RED STAR LINE.

No. 9 Broadway, NEW YORK — 1306 "F" Street, N. W. WASHINGTON, D. C. — 205 McDermot Ave WINNIPEG, MAN.
84 State Street, BOSTON, MASS. — 219 St. Charles Street, NEW ORLEANS, LA. — 319 Geary Street, SAN FRANCISCO, CAL
709 2nd Ave., SEATTLE, WASH. — 90-96 Dearborn Street, CHICAGO, ILL. — 121 So. 3rd Street, MINNEAPOLIS, MINN
1319 Walnut Street, PHILADELPHIA PA. — 900 Locust Street, ST. LOUIS, MO. — 31 Hospital Street, MONTREAL, QUE

SLOVENCI IN SLOVENKE NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK!

Avstro-Amerikanska črta

[prеje bratje Cosulich]

Najpripravnejša in najcenejša parobrodna črta za Slovence in Hrvate.

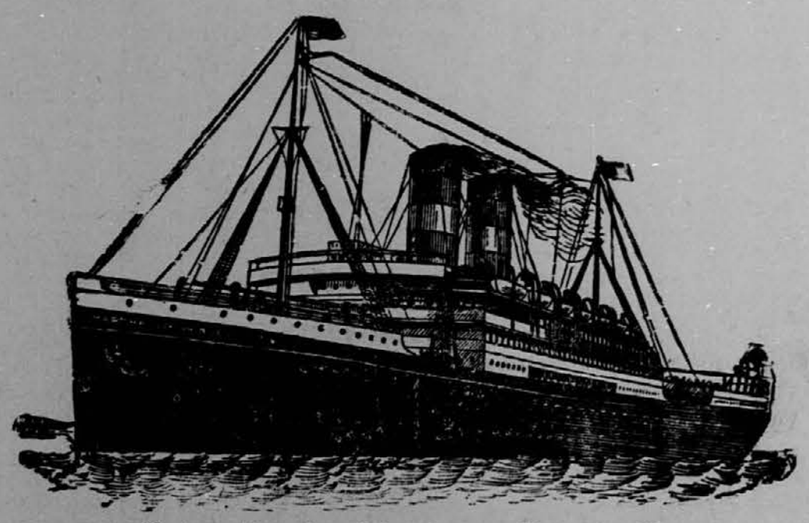

Novi parnik na dva vijaka "MARTHA WASHINGTON".

Redna vožnja med New Yorkom, Trstom in Reko.

Vsi spodaj navedeni novi parobrodi na dva vijaka imajo brezžični brzojav:

ALICE, LAURA, MARTHA WASHINGTON, ARGENTINA, OCEANIA.

Cene vožnih listov iz New Yorka za III. razred so ta:

TRSTA	$33.00
LJUBLJANA	33.00
REKA	33.00
ZAGREBA	34.20
KARLOVCA	34.25

II. RAZRED do

TRSTA ali REKE	$50.00 do 55.00

PHELPS BROS. & CO., Gen. Agents, 2 Washington St., New York